
Allahin, Armeliaan Armahtajan nimeen.

Lainantaja ei tarkoita vaikeutta

Artikkelin on koonnut ja suomentanut Ummu Mariam.

Totisesti kaikki ylistykset ja kiitokset kuuluvat Allahille, ylistämme Häntä, ja pyydämme Hänen apuaan ja anteeksiantamustaan, ja pyydämme turvaa Allahilta omien sielujemme ja tekojemme pahaa vastaan. Häntä, joka on saanut Allahin johdatuksen, ei kukaan voi johtaa harhaan, ja häntä, jonka Allah on johtanut harhaan, ei kukaan voi johdattaa. Todistan, ettei ole muuta todellista jumalaa, joka on palvonnan arvoinen, kuin yksin Allah, ilman kumppania, ja todistan, että Muhammad on Hänen palvelijansa ja lähettiläänsä.

"Oi te, jotka uskotte! Olkaa hurskaita Allahille (tekemällä kaiken, mitä Hän on määrännyt ja pidättäytymällä kaikesta siitä, minkä Hän on kieltänyt), **niin kuin teidän tulisi olla hurskaita.** (Totelkaa Häntä, olkaa kiitollisia Hänelle, ja muistakaa Häntä aina), **älkääkä kuolko kuin islamin tilassa** [muslimeina (täydellisellä alistumisella Allahille)]." (Koraanin jakeen 3:102 merkityksen selitys)

"Oi ihmiskunta, olkaa hurskaita Herralenne, joka loi teidät yhdestä henkilöstä (Aadam), **josta Hän loi hänelle vaimon** (Eeva). **Heistä molemmista Hän loi lukuisia miehiä ja naisia. Olkaa hurskaita Allahille, jolta vaaditte keskinäisiä** (oikeuksianne), **älkääkä** (katkaisko) **kohdun** (yhteyttä, sukulaisuus). **Todellakin, Allah vartioi teitä lakkaamatta.**" (Koraanin jakeen 4:1 merkityksen selitys)

"Oi te, jotka uskotte! Olkaa hurskaita Allahille ja puhukaa (aina) **totta. Hän ohjaa teitä oikeamielisiin hyviin tekoihin ja antaa teille teidän syntinne anteeksi. Hän, joka tottelee Allahia ja Hänen lähettilästään** ﷺ, **on jo saanut suuren voiton** (hän pelastuu Helvetin tulelta ja hänet tullaan päästämään sisään Paratiisiin)." (Koraanin jakeiden 33:70–71 merkityksen selitys)

Āmmā bā'd (sen jälkeen) todellakin, kaikkein totuudenmukaisin puhe on Allahin puhe, se on Allahin Kirja, ja paras johdatus on Muhammadin ﷺ johdatus. Kaikista asioista pahimpia ovat uudistukset (uskonnossa), ja jokainen uusi asia on *bid'ā* (uudistus), ja jokainen *bid'ā* on harhaanjohtamista, ja jokainen harhaanjohtaminen johtaa Helvettiin.

Johdanto

Joillekin muslimeille heidän uskonnollisten velvollisuuksiensa täyttäminen pitkinä kesäpäivinä on haasteellista. Nyt kun *ramadaan* on saavuttanut kesäkauden, paastoajasta on tullut liian pitkä joillekin. Tästä syystä joitakin outoja mielipiteitä ja "*fätääwää*" on alettu mainostaa muslimien keskuudessa!

Jotkut sanovat, etteivät pitkät päivät ole hyvä tekosyy paaston väliin jättämiselle. Toiset taas sanovat, että mikäli paastoaika on 18 tuntia tai yli sen, se ei tunnu järkevältä kokonaisen kuukauden paastolle, ja sellaisen ajan paastoaminen voi olla hyvin vaikeaa. Näin ollen jotkut muslimit ovat alkaneet valittaa liian pitkistä paastoajoista, ja he väittävät islamissa olevan eri ajatuskoulukuntia siitä, kuinka paastoa tulisi noudattaa! He mainostavat "*äl-fätääwää*", jotka antavat heille luvan lyhentää paastoaan!

Heidän "myönnytystensä" jos ei turhien mielihalujensa tai islamin muovaamisen islamin vihollisten miellyttämiseksi vuoksi, he ehdottavat, että pohjoisilla tai eteläisillä alueilla asuvien ihmisten tulisi ottaa Mekan/Medinan päivän/yön kestot esimerkiksi ja soveltaa niitä näille alueille! Tämä perustuu lähtökohtaan, että Mekka/Medina ovat paikat, joissa Profeetta ﷺ eli ja Koraani ilmoitettiin siellä!

Toinen mielipide on, että pyritään laskemaan keskimääräinen maan päivä, se tarkoittaa, että otetaan lyhyin/pisin päivä päiväntasaajan molemmilta puolilta ja sitten jaetaan molempien puolten summa kahdella keskimääräisen tuntien määrän saamiseksi!

Vielä toinen mielipide on, että lasketaan alueen itsensä keskimääräinen päivä mittaamalla auringon nousu/auringon lasku 365 päivän ajalta, ja käytetään sitä mittapuuna. Jos sellainen keskiarvo on 10-12 tunnin sisällä, sitten se vaikuttaa olevan useimpien ihmisten kykyjen puitteissa! Jos se on pidempi ja tulokseksi saadaan 18-20 tuntia, sitten siinä on ongelma!

He väittävät Koraanin korostavan Jumalan armoa kertoen meille, että (merkityksen selitys): "**Allah ei kuormita henkilöä hänen rajojensa yli...**" (Koraani 2:286), ja ettei paastoamisen ei ole tarkoitettu aiheuttavan nälkiintymistä tai terveyden vaarantamista, vaan sen on tarkoitettu opettavan *ät-täqwää* (tietoisuutta Allahista).

Heidän tutkimukseensa perustuen keskimääräinen maan päivä on noin 12 tuntia auringonvaloa, joten tämän keskiarvon antamisen ja Koraanin päämäärän ollessa mielessä, he olettaisivat, että pohjoisella tai eteläisellä alueella asuva henkilö, ottaen huomioon normaalin työpäivän alkaminen ja niin edelleen, voisi alkaa paaston noin kello 6 aamulla ja lopettaa sen kello 18 illalla!

Eteivät oppineet ovat vastanneet ja selittäneet vastaavia "*fätääwää*", väitteitä, tekosyitä ja kysymyksiä. Heidän vastauksensa voidaan tiivistää kahteen pääperiaatteeeseen, jotka ovat:

1. Mitä tulee paastoamiseen, Koraanin ja Sunnan tekstit selkeästi osoittavat, että sen alku on aamunkoiton aikaan (*äl-fägr-äs-saadiq*) ja se loppuu auringon laskuun (*äl-ghoroob*). Tästä on olemassa konsensus (*igmää'*) *ummän* keskuudessa.

Niitä koskien, jotka asuvat maassa, jossa aurinko ei laske koskaan kesällä, eikä aurinko nouse koskaan talvella, tulisi määrittää *ramadaan*-kuukauden alku ja loppu sekä jokaisen päivän paaston alku ja loppu,

sekä jokaisen päivän aamunkoitto ja auringon lasku heistä katsoen lähimmällä alueella, jossa yö on erotettavissa päivästä sekä yön ja päivän yhteenlaskettu tuntien määrä on 24 tuntia.

2. Henkilöä ei ole määrätty tarkoituksellisesti uuvuttamaan itseään palvonnassa havitellen palkkiota sen kautta. Sen sijaan islamin mukaan niiden, jotka ovat matkalla, sairaita, raskaana tai imettävät tai jotka eivät kykene kestävänsä pitkää paastoa, on luvallista olla paastoamatta ja heidän tulee korvata sama määrä päiviä myöhemmin, kun he ovat terveitä ja kykeneviä. Mitä tulee vanhoihin ihmisiin ja niihin, jotka ovat parantumattomasti sairaita, heidän ei ole velvollista paastota, koska he eivät ole siihen kykeneviä, mutta heidän tulisi ruokkia yksi köyhä ihminen jokaista päivää kohden.

"Henkilön tulee paastota, kunhan vain päivä ja yö ovat erotettavissa auringon laskun ja *fägr*-rukouksen ajan alun kautta. Missä tahansa maassa, jossa päivä ja yö ovat erotettavissa, paaston tulisi olla *fägr*-rukouksen ajasta auringon laskuun, kuten Allah, Ylhäinen, sanoo (merkityksen selitys): **"...*Syökää ja juokaa, kunnes aamunkoiton valkoinen juova (valo) tulee selvästi erottuvana näkyviin teille mustasta juovasta (yön pimeydestä), sitten noudattakaa paastoanne yön tuloon saakka...*"** (Koraani 2:187). Sillä ei ole merkitystä, onko päivä pitkä tai lyhyt. Kuitenkin jos paastoava henkilö kokee vaikeutta siihen pisteeseen, että se vahingoittaa häntä, sitten hänen on luvallista rikkoa paastonsa ja korvata tuo päivä milloin tahansa hän on kykenevä tekemään sen. Allah, Ylhäinen, sanoo (merkityksen selitys): **"Allah ei kuormita henkilöä hänen rajojensa yli..."** (Koraani 2:286). Allah, Ylhäinen, sanoo myös (merkityksen selitys): **"...(Allah) ei ole asettanut teille uskoon mitään vaikeuksia..."** (Koraani 22:78)" (Paastoamisen vaikeus Norjassa pitkien päivien vuoksi, vastannut: The Fatwa Center at Islamweb)

Ennen kuin paneudumme aiheeseen perusteellisemmin, haluaisimme siteerata yhtä kommentista, joka oli yhdessä keskustelufoorumista vastauksena niille, jotka valittavat ja "ruikuttavat" pitkistä paastoajoista: "Meidän paastomme on kello neljästä aamulla kello yhdeksään illalla, mutta kuvittele niitä köyhiä ihmisiä, jotka paastoavat yötä päivää ja jotka sitovat kiviä vatsansa päälle nälän vuoksi. Heillä on paasto koko elämänsä ajan maistamatta mitään herkkua koko elinaikanaan. He ovat kiitollisia Allahille siitä, mitä heillä on. Valitko silti huolimatta omaamistasi ylellisyyksistä? Eikä heillä ole kello neljästä aamulla kello yhdeksään illalla aikataulua. Meillä on se vain yhden kuukauden ajan 12 kuukaudesta. Loput 11 kuukautta ovat täynnä kaikenlaisten ruokien syömistä."

Tässä artikkelissa siteeratut *fätääwää* on otettu Internet-sivustolta islamqa.info.

Islam on täydellinen ja kattava

Fätwää no. 106527:

Mitä sellaisten ihmisten tulisi tehdä, joiden päivä on 21 tuntia pitkä? Pitäisikö heidän arvioida paaston ajan kesto? Samoin mitä niiden tulisi tehdä, joiden päivä on hyvin lyhyt? Mitä niiden tulisi tehdä, joiden päivä kestää kuusi kuukautta ja yö kestää kuusi kuukautta? Kuinka heidän tulisi rukoilla ja paastota?

Vastaus:

Kaikki ylistykset ja kiitokset kuuluvat Allahille.

Joiden yö ja päivä yhteenlaskettuna ovat 24 tuntia, tulisi paastota tuona päivänä, olipa se lyhyt tai pitkä, ja se on hyväksytty heiltä, kaikki kiitokset ja ylistykset kuuluvat Allahille, vaikkakin jos päivä olisi lyhyt. Mutta joiden yö tai päivä on sitä pidempi, kuten kuusi kuukautta, tulisi määrittää ajat paastolle ja rukoukselle, kuten Profeetta ﷺ määräsi tehtävän *äd-Däggääl*in (Antikristuksen) päivänä, joka olisi kuin vuosi, ja päivänä, joka olisi kuin kuukausi, tai päivänä, joka olisi kuin viikko. Rukousajat tulisi määrittää. Vanhempien oppineiden neuvosto (the Council of Senior Scholars) (Saudi-Arabian) kuningaskunnassa tutki tämän asian ja antoi lausunnon No. 61, päivätty 12/4/1398 AH, jossa sanotaan:

Kaikki ylistykset ja kiitokset kuuluvat Allahille, ja olkoot siunaukset ja rauha Hänen lähettiläänsä, tämän perheen ja kumppaneitten päällä.

Ensiksi: Joka asuu alueella, jossa voidaan erottaa yö päivästä aamunkeiton alun ja auringonlaskun avulla, mutta päivä on hyvin pitkä kesällä ja hyvin lyhyt talvella, hän on velvoitettu rukoilemaan viisi päivittäistä rukousta *shärii'*ästä tunnettuina aikoina. Tämä johtuu seuraavien Allahin, Ylhäisen, sanojen yleisestä merkityksestä (merkityksen selitys): "**Rukoilkaa rukoukset keskipäivästä yön pimeyteen** (eli *adh-dhohr*-, *äl-'äsr*-, *äl-mäghrib*- ja *äl-'ishää'*-rukoukset) ja lausukaa **Koraania aikaisin aamunkeiton aikana** (eli aamulla – *äl-fägr*-rukouksessa). **Totisesti Koraanin lausuminen aikaisin aamunkeiton aikana** (eli aamulla – *äl-fägr*-rukouksessa) **on aina todistettu** (ihmiskunnasta päivällä ja yöllä huolta pitävät enkelit ovat läsnä)." (Koraani 17:78)

Allah, Ylhäinen, sanoo (merkityksen selitys): "**...Totisesti äs-saläät** (rukous) **on määrätty uskoville määrättyinä tunteina.**" (Koraani 4:103)

Lisäksi on todistettu 'Abdullah ibn 'Amr ibn al-'Aasilta ﷺ, että Allahin lähettiläs ﷺ sanoi: "*Ädh-dhohrin (keskipäivän rukouksen) aika on, kun aurinko on ylittänyt lakipisteensä ja miehen varjo on yhtä pitkä kuin hänen pituutensa, niin kauan kun äl-'äsrin aika ei ole tullut. Äl-'äsrin (iltapäivärukouksen) aika kestää niin kauan kun auringon valo ei ole muuttunut keltaiseksi. Äl-mäghribin (auringonlaskun rukouksen) aika kestää niin kauan kun punaisuus ei ole vielä hävinnyt taivaalta. Äl-'ishää'n (iltarukouksen) aika kestää yön puoleenväliin asti. Äs-sobhin [äl-fägrin (aamunkeiton rukouksen)] aika kestää aamunkeiton ensimmäisestä ilmestymisestä niin kauan kun aurinko ei ole vielä noussut. Kun aurinko nousee, pidättäytykää rukoilemasta, sillä se nousee Saatanan kahden sarven välistä.*" (Muslim)

On myös muita *ähäädiithejä*, jotka määrittävät sanojen ja tekojen kautta viiden päivittäisen rukouksen ajat. Sillä ei ole mitään merkitystä ovatko yö ja päivä pitkiä tai lyhyitä, niin kauan kun rukousten ajat voidaan määrittää Allahin lähettilään ﷺ selittämien tunnusmerkkien kautta.

Tämä liittyy rukousaikojen määrittämiseen. Mitä tulee *ramadaan*-kuukauden paastoamisen aikoihin, tilivelvollisten henkilöiden tulee pidättäytyä syömisestä, juomisesta ja kaikista paaston rikkovista asioista *ramadaan*-kuukauden jokaisena päivänä aamunkeitosta auringonlaskuun alueillaan, niin kauan kun yö voidaan erottaa päivästä, ja kun päivän ja yön yhteenlaskettu tuntimäärä on 24 tuntia. Heille on luvallista syödä, juoda, olla seksuaalisessa kanssakäymisessä ja niin edelleen vain yön aikana, vaikka se olisikin lyhyt. Islam *shärii'*ä on yleismaailmallinen ja pätee kaikkiin ihmisiin kaikissa maissa. Allah, Ylhäinen, sanoo (merkityksen selitys): "**...Syökää ja juokaa, kunnes aamunkeiton valkoinen juova (valo) tulee selvästi**

erottuvana näkyviin teille mustasta juovasta (yön pimeydestä), **sitten noudattakaa paastoanne yön tuloon saakka...**" (Koraani 2:187)

Joka ei ole kykenevä noudattamaan paastoa koko päivää päivän pituuden vuoksi, tai koska hän tietää tunnusmerkeistä, kokemuksesta tai luotettavan, pätevän lääkärin neuvosta, tai pitää todennäköisenä, että paasto johtaa hänen kuolemaansa tai saa hänet vakavasti sairaaksi, pahentaa hänen sairauttaan tai hidastaa hänen parantumistaan, sitten hänen tulisi rikkoa paastonsa ja korvata paastoamatta jättämänsä päivät minä tahansa kuukautena, kun hän pystyy korvaamaan ne. Allah, Ylhäinen, sanoo (merkityksen selitys): **"...Joten joka teistä näkee** (kuunsirpin *ramadaan*) **kuukauden** (ensimmäisenä yönä eli hän on kotonaan), **hänen tulee paastota tuo kuukausi. Joka on sairas tai matkalla,** (hänen tulee korvata) **sama määrä** (päiviä, joina hän ei paastonnut) **muista päivistä...**" (Koraani 2:185)

Allah, Ylhäinen, sanoo (merkityksen selitys): **"Allah ei kuormita henkilöä hänen rajojensa yli..."** (Koraani 2:286)

Allah, Ylhäinen, sanoo (merkityksen selitys): **"...(Allah) ei ole asettanut teille uskontoon mitään vaikeuksia..."** (Koraani 22:78)

Toiseksi: Ihmisten, jotka asuvat maassa, jossa aurinko ei laske kesällä eikä nouse talvella, tai maassa, jossa päivä kestää kuusi kuukautta ja yö kestää kuusi kuukautta, esimerkiksi, tulisi rukoilla viisi päivittäistä rukousta jokaisen 24 tunnin jakson aikana. Heidän tulisi arvioida niiden ajat lähimmän alueen mukaan, jossa viiden rukouksen ajat voidaan erottaa toisistaan, koska *hädiithissä israa' wäl-mi'raagista* [Profeetan ﷺ yöllinen matka ja nouseminen taivaaseen] on todistettu, että Allah määräsi tälle *ummälle* (kansalle) 50 rukousta yhden päivän ja yön aikana, sitten Profeetta ﷺ jatkuvasti pyysi Herraansa vähentämään sitä, kunnes Hän sanoi: "Oi Muhammad, ne ovat viisi rukousta päivän ja yön (24 tunnin) aikana..." (Muslim)

Talha ibn 'Ubaydillahin رضي الله عنه kerrotaan sanoneen: "Allahin lähettilään ﷺ luokse tuli mies Najdista, ja tällä oli kampaamattomat hiukset. Me kuulimme hänen kovan äänensä, mutta emme pystyneet ymmärtämään, mitä hän sanoi, kunnes hän tuli lähelle ja sitten tulimme tietämään, että hän kyseli islamista.

Allahin lähettiläs ﷺ sanoi: '(Sinun tulee rukoilla) viisi rukousta päivän ja yön (24 tunnin) aikana.' Mies

kysyi: 'Pitääkö minun rukoilla mitään muita (rukouksia), kuin nuo?' Allahin lähettiläs ﷺ sanoi: 'Ei, ellet halua rukoilla vapaaehtoisia (*näwääfil*) rukouksia.'..." (Al-Bukhari ja Muslim)

On todistettu, että Profeetta ﷺ kertoi kumppaneilleen *äd-Däggäälhistä*. He kysyivät: "Kuinka kauan tämä

tulee pysymään maassa?" Hän ﷺ sanoi: "Neljäkymmentä päivää, yksi päivä kuin vuosi, yksi päivä kuin kuukausi, yksi päivä kuin viikko ja loput päivistä kuten teidän päivänne." Me sanoimme: "Oi Allahin lähettiläs, tuona päivänä, joka on kuin vuosi, tulevatko yhden päivän rukoukset olemaan riittäviä meille?"

Hän ﷺ sanoi: "Ei. Arvioikaa ne (rukousajat)." (Muslim)

Hän ei pitänyt vuoden pituista päivää yhtenä päivänä, jolloin viisi rukousta tulee olemaan riittävä. Pikemminkin hän velvoitti rukoilemaan viisi rukousta jokaisen 24 tunnin jakson aikana. Hän ﷺ käski heitä (kumppaneita) rukoilemaan rukoukset samanlaisin väliajoin kuin tavallisena päivänä heidän maassaan.

Joten kysymyksessä mainitun maan muslimien tulee määrittellä rukousten ajat perustaen nuo ajat lähimpään alueeseen, jossa yö ja päivä voidaan erottaa toisistaan, ja jossa näin ollen viiden päivittäisen rukouksen ajat tiedetään *shäri'*ässä kuvailtujen merkkien mukaan jokaisen 24 tunnin jakson aikana.

Samoin heidän tulee paastota *ramadaan*-kuukausi. Heidän tulisi määrittää *ramadaan*-kuukauden alku ja loppu sekä ajat paaston alulle ja lopulle jokaisena päivänä sen mukaan, miten aamunkoitto valkenee ja aurinko laskee joka päivä heistä lähimmällä alueella, jossa yö voidaan erottaa päivästä. Kokonaisajan tulee olla yhteenlaskettuna 24 tuntia, perustuen aikaisemmin mainittuun Profeetan ﷺ *hädiithiin äd-Däggäälistä*, jossa hän ﷺ kertoi kumppaneilleen, kuinka näiden tulisi määrittää ajat viidelle päivittäiselle rukoukselle. Tässä suhteessa paastoamisen ja rukoilemisen välillä ei ole mitään eroa.

Ja Allah on Voiman lähde. Lähettäköön Allah siunauksensa ja rauhansa profeettamme Muhammadin, hänen perheensä ja kumppaneittensa päälle.

Vanhempien oppineiden neuvosto. Lainaus päättyy. (*Mägmuu' Fätääwää* sheikki ibn Baaz, 15/292/300)

Fätwää no. 1730:

Joissakin osissa Skandinaavisia maita päivä voi olla paljon pidempi kuin yö riippuen vuodenajasta. Yö saattaa olla vain kolmen tunnin pituinen, kun taas päivä on 21 tuntia. *Ramadaanin* tullessa talvella muslimit paastoavat ainoastaan kolme tuntia, mutta jos *ramadaan* tulee kesällä, he eivät paastoa, koska he eivät pysty siihen, koska päivä on niin pitkä. Olkaa ystävällisiä ja kertokaa meille, milloin meidän tulisi syödä *äs-sähuur* ja *äl-iftaar*, ja kuinka monta päivää *ramadaanista* meidän tulisi paastota?

Vastaus:

Kaikki ylistykset ja kiitokset kuuluvat Allahille.

Islam on täydellinen ja kattava. Allah, Ylhäinen, sanoo (merkityksen selitys): "***...Tänä päivänä Minä olen täydellistänyt teidän uskontonne teille, tehnyt suosioni täydelliseksi teille, ja valinnut uskonnoksenne islamin...***" (Koraani 5:3)

Allah, Ylhäinen, sanoo (merkityksen selitys): "***Sano*** [oi Muhammad ﷺ]: '***Mikä asia on mahtavin todisteena?***' ***Sano***: '***Allah*** (Kaikkein Suurin!) ***on todistaja minun ja teidän välillä; tämä Koraani on ilmoitettu minulle, että minä sen kautta varoittaisin teitä ja jokaista, jonka se saavuttaa...***" (Koraani 6:19)

Allah, Ylhäinen, sanoo (merkityksen selitys): **"Emmekä Me ole lähettäneet sinua** [oi Muhammad ﷺ]

kuin ilouutisen tuojaksi ja varoittajaksi koko ihmiskunnalle, mutta useimmat ihmiset eivät tiedä." (Koraani 34:28)

Allah on ilmoittanut uskoville, että paastoaminen on pakollista (merkityksen selitys): **"Oi te, jotka uskotte! Paastoaminen on määrätty teille, kuten se oli määrätty niille, jotka olivat ennen teitä, jotta tulisitte älmuttäqooneiksi** (hurskaiksi)." (Koraani 2:183)

Allah on myös selittänyt, milloin paaston tulisi alkaa ja loppua (merkityksen selitys): **"...Syökää ja juokaa, kunnes aamunkoiton valkoinen juova (valo) tulee selvästi erottuvana näkyviin teille mustasta juovasta** (yön pimeydestä), **sitten noudattakaa paastoanne yön tuloon saakka..."** (Koraani 2:187)

Tätä säännöstä ei ole kohdistettu millekään erityiselle maalle tai ihmistyyppille; se on yleismaailmallinen laki, joka sisällyttää myös kysymyksessä mainitut ihmiset. **Allah on Armollinen ja Ystävällinen palvelijoitaan kohtaan ja on määrännyt heille tapoja, jotka helpottavat heitä tekemään asiat, jotka Hän on tehnyt pakollisiksi.** Esimerkiksi Hän sallii matkustavan ja sairaan henkilön olla paastoamatta *ramädaanina* pelastaakseen heidät vaikeudelta, kuten Hän sanoo (merkityksen selitys): **"Ramädaan, jona Koraani ilmoitettiin, johdatus ihmiskunnalle sekä selkeät todisteet johdatukselle ja kriteerille** (oikean ja väärän välille). **Joten joka teistä näkee** (kuunsirpin *ramädaan*) **kuukauden** (ensimmäisenä yönä eli hän on kotonaan), **hänen tulee paastota tuo kuukausi. Joka on sairas tai matkalla,** (hänen tulee korvata) **sama määrä** (päiviä, joina hän ei paastonnut) **muista päivistä..."** (Koraani 2:185)

Joten jokaisen tilivelvollisen muslimin on pakollista paastota *ramädaanin* alkaessa, riippumatta siitä onko päivä lyhyt tai pitkä. Jos henkilö on kykenemätön saattamaan loppuun päivän paastoa ja hän pelkää sairastuvansa tai kuolevansa, hänen on luvallista syödä riittävästi pitääkseen voimiaan yllä ja suojellakseen itseään vahingolta. Sitten hänen tulisi lopettaa syöminen ja juominen loppupäiväksi, ja hänen pitää korvata myöhemmin paastoamatta jätetyt päivät, kun hän on kykenevä paastoamaan. Ja Allah tietää parhaiten. (*Fätääwää äL-Lägnä äd-Dää 'imä*, 10/114)

Seuraavat *fätääwää* koskevat *ramädaan*-kuukauden kuunsirpin näkemisen eroja eri maiden välillä ja sen vaikutusta niiden kohdalla, jotka matkustavat maasta toiseen paastokuukauden aikana. "Sheikki ibn 'Utheimeenilta ﷺ kysyttiin miehestä, joka paastoa 29 päivää ja osallistuu *'iidin* viettoon 30. päivänä maassa, jossa hän paastosi. Sitten *'iidin* aamuna hän matkustaa toiseen maahan, kun hän ei paastoa, mutta hän havaitsee ihmisten paastoavan siellä. Tulisiko hänen paastota vai tulisiko hänen jatkaa paastoamatta olemista ja pitää tuota päivää *'iidinä*?

Hän vastasi: Sinun ei tarvitse pidättäytyä syömisestä ja juomisesta, koska rikoit paastosi laillisella tavalla. Joten sinun tapauksessasi se on päivä, jona sinun on sallittu syödä ja juoda, eikä sinun tarvitse pidättäytyä siitä. Jos aurinko laski yhdessä maassa (missä olit ja rikoit paastosi) ja sitten matkustit toiseen maahan, missä kykenit näkemään auringon ennen kuin se laski, sitten sinun ei tarvitse paastota tuota päivää.

Häneltä kysyttiin myös: Jos me alamme paastota Saudi Arabiassa, sitten me matkustamme *ramädaanin* aikana kotimaahamme itäisessä Aasiassa, jossa *higri* kuukausi alkaa päivän myöhemmin, tulisiko meidän paastota 31 päivää, ja jos he paastoavat 29 päivää, tulisiko meidän rikkoa paastomme vai ei?

Hän vastasi: Jos henkilö matkustaa maasta, jossa hän paastosi kuukauden alun, maahan, jossa *'iid al-Fitr* tulee myöhemmin, hänen tulisi jatkaa paastoamistaan, eikä rikkoa paastoaan, kunnes he (maan asukkaat) rikkovat paastonsa. Tämä on samanlainen kuin tapaus, jossa henkilö matkustaa kaupungistaan alueelle, jossa aurinko laskee myöhemmin. Hänen tulisi jatkaa paastoaan, kunnes aurinko laskee, vaikka jos se kestää 20 tuntia, ellei hän riko paastoaan matkustamisen vuoksi, mikä hänen on luvallista tehdä. Myös päinvastainen pätee, kuten jos hän matkustaisi paikkaan, jossa he ovat rikkoneet paastonsa ennen kuin hän on valmis 30 päivästä – hänen tulisi rikkoa paastonsa heidän kanssaan, ja jos kuukausi oli 30 päivää pitkä, hänen tulisi korvata yksi päivä, ja jos kuukausi oli 29 päivää, hänen ei tarvitse tehdä mitään. Hänen tulisi korvata se, jos hän paastosi vähemmän kuin kuukauden, ja jos hän paastosi enemmän kuin kuukauden, sitten hän paastosi enemmän. Ja Allah tietää parhaiten. (*Mägmuu' al-Fätääwää*, 19)" (*Fätwää* no. 38101)

Onko palvonnan palkkio suhteessa sen vaikeuteen?

Fätwää no. 78247:

Onko paastoamisen palkkio aina sama Allahille, vai onko se suhteessa paastoavan henkilön kokemien vaikeuksien tasoon? Sillä on niitä, jotka paastoavat kylmissä maissa ja jotka eivät tunne janoa, kun taas toiset paastoavat kuumissa maissa. Tämä on erillään paastoon liittyvistä hyvistä teoista; pikemminkin viittaa ainoastaan paastoon.

Vastaus:

Kaikki ylistykset ja kiitokset kuuluvat Allahille.

Jos vaikeus kuuluu luonnostaan osaksi palvonnan tekoa, eikä sitä voida tehdä ilman tämän vaikeuden kohtaamista, silloin mitä suurempi vaikeus, sitä suurempi palkkio. Tästä syystä Profeetta ﷺ sanoi

'Aishalle رَضِيَ اللهُ عَنْهَا: "Tulet saamaan palkkion suhteessa vaikeuteesi ja kuluttamiseesi (hyväntekeväisyyteen)."

(Al-Haakim kertoi sen ja al-Albaani luokitteli sen *sahiihiksi* kirjassa *Sahiih at-Tärghiiib wät-Tärhiib*). *Äs-Sahiihainissa* (*Sahiih al-Bukharissa* ja *Sahiih Muslimissa*) on myös samanlainen kertomus.

An-Nawawi رَضِيَ اللهُ عَنْهُ sanoi *Shärh Muslimissa*: Profeetan ﷺ sanat "*suhteessa vaikeuteesi ja kuluttamiseesi*" – ilmeinen merkitys on, että palkkio lisääntyy, jos siihen liittyy enemmän vaikeutta ja kuluttamista. Sillä tarkoitetaan vaikeutta, jota ei arvostella *shärii'*ässä (se tarkoittaa kohtuullista ponnistusta), ja sama pätee kuluttamiseen. Lainaus päättyy.

Tämä periaate – että palkkio on suhteessa vaikeuteen – ei päde joka tapauksessa. Pikemminkin on joitakin tekoja, jotka ovat helppoja, mutta joiden palkkio on suuri.

Az-Zarkashi رَضِيَ اللهُ عَنْهُ sanoi kirjassa *äl-Mänthuur fii äl-Qawää'id* (2/415-419): Hyvä teko, jota tehdään enemmän ja johon liittyy enemmän vaikeutta, saattaa olla parempi kuin teko, joka ei ole sellainen. 'Aishan

حَدِيثُهَا hädiithissä sanotaan: "Tulet saamaan palkkion suhteessa vaikeuteesi ja kuluttamiseesi (hyväntekeväisyyteen)." Mutta pieni teko saattaa olla parempi kuin suuri teko joissakin tapauksissa:

- ☑ Matkustavalle henkilölle rukouksen lyhentäminen on parempi kuin sen tekeminen täytenä.
- ☑ Rukoileminen kerran yhteisrukouksena on 25 kertaa parempi kuin rukoileminen yksin.
- ☑ Fägr-rukouksen kahden rak'än rukoileminen lyhyenä on parempi kuin niiden rukoileminen pitkinä.
- ☑ Uhrieläimen lihan antaminen hyväntekeväisyyteen, sen jälkeen kun on syönyt siitä muutamia suullisia, on parempi kuin sen antaminen kokonaan hyväntekeväisyyteen.
- ☑ Lyhyen suuran lausuminen rukouksessa on parempi kuin suuran osan lausuminen, vaikka se olisi pitkä, sillä Profeetta ﷺ yleensä teki niin (luki kokonaisen suuran).

Lainaus päättyy.

Ja Allah tietää parhaiten.

Fätwää no. 113385:

Onko määrätty ponnistella tarkoituksellisesti ylimääräisiä ponnistuksia palvonnassa etsien palkkiota, esimerkiksi tehdä *wudoo* (rukouspesu) kylmällä vedellä, vaikka lämmintä vettä on saatavilla, tai etsiä kauempana sijaitseva moskeija, vaikka lähempänä on moskeija? Kysyn tätä, koska luin imaami ash-Shaatebyn maininneen, että itsensä palvonnassa tarkoituksellisesti uuvuttanutta henkilöä ei palkita tarkoituksellisesta vaikeudesta.

Vastaus:

Kaikki ylistykset ja kiitokset kuuluvat Allahille.

Henkilöä, joka tarkoituksellisesti uuvuttaa itsensä, ei tulla palkitsemaan, jos hänen päämääränsä on vaikeus. Pikemminkin häntä palkitaan, jos vaikeus liittyy tekoon, joka häntä vaaditaan tekemään. Tämä johtuu siitä, ettei vaikeutta tule etsiä itsessään.

Sheikki Muhammad ibn Saaleh al-'Uttheimeen رحمه الله sanoi kirjastaan *al-Qawää'id* tehdyn runon selityksessä:

Kun on epäämätön tosiasia, ettei islam etsi vaikeutta itsessään, sitten meidän ei tulisi etsiä vaikeutta. Jos teko voidaan tehdä ilman vaikeutta, sitten vaikeuden etsimistä ei ole määrätty. Esimerkiksi jos henkilö sanoo: "Menen *haggille* (pyhiinvaellukselle) jalan, jotta saatan uupua *haggissä* ja minun palkkioni tulee olemaan suurempi." Hänelle tulisi sanoa: "Vaikeuden etsimistä ei ole määrätty, koska Lainantaja ei ole tarkoittanut vaikeutta, joten teollasi olet vastakkainen Lainantajan tarkoitukselle."

Jos joku sanoisi: Hädiithissä Profeetta ﷺ sanoi: "Palkkiosi tulee olemaan suhteessa ponnisteluusi."

Meidän vastauksemme on: Tässä *hädiithissä* sanalla ponnistus ei tarkoiteta itsensä uuvuttamista tarkoituksellisesti, pikemminkin se tarkoittaa jonkin palvonnan teon aiheuttamaa uupumusta, jota palvoja ei tarkoita etsiä. Lainaus päättyy.

Standing Committeeen (vakinaisen komitean), joka antaa *fätääwää*, oppineilta kysyttiin: Minkälaista vettä on suositeltavaa (*mustähäbb*) käyttää tehdessä *ghoslia* (pakollinen kylpy) *äl-gänääbän* (rituaalisen epäpuhtauden tilan) vuoksi – kylmää vai lämmintä vettä?

He vastasivat: Kaikki ylistykset ja kiitokset kuuluvat Allahille, ja olkoot siunaukset ja rauha Hänen lähettiläänsä ja tämän perheen sekä kumppaneitten päällä.

Muslimi voi käyttää lämmintä tai kylmää vettä sen mukaan, mikä on parasta hänelle. Asia on laaja-alainen ja Allahin uskonto on helppo, kuten Hän sanoo (merkityksen selitys): **"...Allah tarkoittaa teille helppoutta, eikä halua tehdä asioita vaikeiksi teille..."** (Koraani 2:185)

Ja Allah on Voiman lähde. Lähettäköön Allah siunauksensa ja rauhansa profeettamme Muhammadin, hänen perheensä ja kumppaneittensa päälle. Lainaus päättyy. (*Fätääwää äL-Lägnä äd-Dää'imä* (5/328), sheikki 'Abd al-'Azeez ibn Baaz, sheikki 'Abd ar-Razaaq 'Afeefi, sheikki Abdullah ibn Ghadyaan, sheikki 'Abdullah ibn Qa'uud)

Ja Allah tietää parhaiten.

Islamilainen shärii'ä pyrkii helppouteen

Islam on armon ja ystävällisyyden uskonto, suvaitsevaisuuden ja helpouden uskonto. Allah ﷻ ei ole kuormittanut tätä kansaa enemmällä kuin se voi kestää.

"Joka tutkii paastoa koskevia säännöksiä, hän tulee huomaamaan, että Allah on määrännyt sen olevan jotain, joka tulee tehdä helpolla tavalla, ja että vaivaton suhtautuminen sitä kohtaan on Allahille rakastettua. Tästä syystä Allah sanoo jakeissa paastoamista koskien (merkityksen selitys): **"...Allah tarkoittaa teille helppoutta, eikä halua tehdä asioita vaikeiksi teille..."** (Koraani 2:185)

Jos paaston vaikeus saavuttaa tason, jossa on pelkoa vahingosta, silloin paastoaminen tuossa tapauksessa on *häraam* (kiellettyä). Tästä syystä Profeetta ﷺ sanoi koskien matkamiestä, joka paastosi, vaikka se oli niin vaikeaa: *"Ei ole oikeamielisyyttä paastota ollessaan matkalla."* (Al-Bukhari ja Muslim)

Hän ﷺ sanoi myös, kun jotkut *äs-sahääbästä* [Profeetan ﷺ kumppaneista] paastosivat matkalla, vaikka se oli hyvin vaikeaa: *"Nuo ovat tottelemattomia, nuo ovat tottelemattomia."* (Muslim)

An-Nawawi رحمه الله sanoi: Tämän ymmärretään tarkoittavan niitä, joita paastoaminen vahingoitti. Lainaus päättyy.

'Aishan رضي الله عنها kerrotaan sanoneen: "Allahin lähettiläälle ﷺ ei koskaan annettu valinnan mahdollisuutta kahden asian välillä, ilman että hän valitsi helpomman kahdesta, paitsi jos se oli synti. Jos se oli synti, hän pysyisi kaikista ihmisistä kauimpana siitä." (Al-Bukhari ja Muslim)

An-Nawawi رحمته sanoi: Tämä osoittaa, että on *mustähäbb* valita helpompi vaihtoehto kunhan vain se ei ole *hāraam* tai *mākrooh* (jotain vihattua). Lainausta päättyy.

Ahmad kertoi ibn 'Umarin رضي الله عنه sanoneen: Allahin lähettiläs صلى الله عليه وآله sanoi: "*Allah rakastaa, että Hänen myönnytyksensä otetaan vastaan, aivan kuin Hän vihaa, että Hänelle ollaan tottelemattomia.*" (Al-Albaani luokitteli sen *sahiihiksi* kirjassa *Irwā' āl-Ghaliil*.)

Tämä todiste osoittaa, että mitä helpompi palvonnan teko on henkilölle, sitä lähempänä se on *shārii'*än tavoitteita.

Oppineet lausuvat, että sairaan henkilön on parempi olla paastoamatta, jos paastoaminen on hänelle vaikeaa. Al-Qurtobi رحمته sanoi: Hänen on suositeltavaa olla paastoamatta, eikä kukaan paastoa (sellaisessa tapauksessa), paitsi tietämätön henkilö. Lainausta päättyy.

Ibn Qudaama رحمته sanoi *āl-Mughnissa* (4/404): Paastoaminen on *mākrooh* sairaalle henkilölle, jolle paastoaminen on vaikeaa.

Sheikki ibn 'Utheimeen رحمته sanoi *āsh-Shārh āl-Mumti*'ssä: Niinpä näemme joidenkin niiden virheen heidän yrittäessään kovasti, vaikka he ovat sairaita. Paastoaminen on heille vaikeaa tai saattaa vahingoittaa heitä, mutta he kieltäytyvät rikkomasta paastoaan. Me sanomme: He erehtyvät, kun he eivät ota vastaan Allahin ystävällisyyttä ja Hänen suomaansa myönnytystä sekä vahingoittaessaan itseään. Allah, Ylhäinen, sanoo (merkityksen selitys): "*...Ālkāūkā tappako itseänne...*" (Koraani 4:29). Lainausta päättyy.

Täten on selvää, **jos paastoaminen on liian vaikeaa raskaana olevalle tai imettävälle naiselle, heidän on parempi olla paastoamatta.** Itse asiassa oppineet ovat selkeästi lausuneet, että heidän on kiellettyä paastota, jos paastoaminen tulee vahingoittamaan sikiötä tai lasta.

Al-Jassaas رحمته sanoi kirjassa *Āhkām āl-Qor'ān*: Raskaana olevat tai imettävät naiset tulevat vahingoittumaan joko itse paastoamisesta tai heidän lapsensa tulevat vahingoittumaan. Kummassakin tapauksessa paastoamatta jättäminen on parempi heille, eikä paastoaminen ole sallittua heidän tapauksessaan. Jos paastoaminen ei vahingoita heitä tai heidän lapsiaan, sitten heidän tulee paastota, eikä heidän ole luvallista rikkoa paastoaan.

Hän sanoi myös: Sairaiden, raskaana olevien tai imettävien naisten ja jokaisen, joka pelkää, että hän tai lapsi vahingoittuu paastosta, ei tulisi paastota, koska on mahdollista, että vahinko ja paastoamisen vaiva on eräänlainen vaikeus. Allah on lausunut Koraanissa, ettei Hän halua aiheuttaa mitään vaikeuksia meille.

Tämä on samankaltainen kertomuksen kanssa, minkä mukaan kun Profeetalle صلى الله عليه وآله oli annettu valinnan mahdollisuus kahden asian välillä, hän aina valitsi helpomman kahdesta.

Ibn Muflih رحمته الله sanoi kirjassa *äl-Furoo'*: Raskaana olevien ja imettävien naisten on *mäkrooh* paastota, jos on pelko, että he tai heidän lapsensa saattaisivat vahingoittua...

Ja Allah tietää parhaiten." (Fätwää no. 66391)

"Mitä tulee raskaana olevaan naiseen, hänen on luvallista olla paastoamatta, jos hän pelkää jotain vahinkoa, jonka hän ajattelee todennäköisesti kohtaavan häntä ja/tai hänen vauvaansa. Paaston rikkomisesta tulee pakollinen, jos hän pelkää kuolevansa tai tulevansa vakavasti vahingoittuneeksi, jos hän paastoaa. Siinä tapauksessa hänen tulee korvata paasto myöhemmin, mutta hänen ei tarvitse maksaa *äl-fidjää* (hyvitys, maksu sen sijaan). Tämä on oppineiden konsensuksen mukainen, koska Allah, Ylhäinen, sanoo (merkityksen selitys): "...**Älkääkää tappako itseänne...**" (Koraani 4:29)

Allah, Ylhäinen, sanoo (merkityksen selitys): "...**Älkääkää syöskö itseänne tuhoon...**" (Koraani 2:195)

Oppineet ovat samoin yksimielisiä, ettei ole pakollista maksaa *äl-fidjää* tässä tapauksessa, koska tässä tapauksessa nainen on kuin hän, joka on sairas ja joka pelkää henkensä puolesta.

Jos nainen pelkää ainoastaan vauvansa vuoksi (eikä itsensä vuoksi), sitten jotkut oppineet ovat sitä mieltä, että hänen on luvallista rikkoa paastonsa. Mutta hänen tulee korvata paasto myöhemmin ja maksaa *äl-fidjää* (mikä tarkoittaa yhden köyhän ihmisen ruokkimista jokaista paastoamatta jätettyä päivää kohti) [kun taas muut ovat sitä mieltä, että hänelle on riittävää korvata paasto myöhemmin] ibn 'Abbaasilta رحمته الله kerrotun kertomuksen vuoksi koskien jaetta (merkityksen selitys): "...**Mitä tulee niihin, joille paasto on vaikeaa** (esimerkiksi vanhus), **heillä on** (valinnan mahdollisuus joko paastota tai) **ruokkia miskiin** (köyhä ihminen) (jokaista päivää kohden)... " (Koraani 2:184)

Ibn 'Abbaas رحمته الله sanoi: "Tämä myönnytys on sallittu vanhoille miehille ja naisille, joille paasto on vaikeaa. Heidän on luvallista rikkoa paastonsa ja ruokkia köyhä ihminen jokaista paastoamatta jätettyä päivää kohden. Tämä pätee myös raskaansa oleviin ja imettäviin naisiin, jos he pelkäävät." Abu Dawud رحمته الله sanoi: Se tarkoittaa, jos he pelkäävät lastensa puolesta, he voivat rikkoa paastonsa." (Abu Dawud, al-Albaani luokitteli sen *sahiihiksi* kirjassa *äl-Irwää'*, 4/18, 25.)

Katso *äl-Mäusuu'ä äl-Fiqhijjä*, 16/272." (Fätwää no. 21589)

"Sheikki ibn Baaz رحمته الله sanoi: Raskaana oleviin ja imettäviin naisiin pätee sama säännös kuin niihin, jotka ovat sairaita. Jos paastoaminen on liian vaikeaa heille, heidän on määrätty rikkomaan paastonsa ja korvaamaan paastoamatta jätetyt päivät, kun he ovat siihen kykeneviä, aivan kuten on sairaan henkilön tapauksessa. Jotkut oppineet olivat sitä mieltä, että heidän on riittävää ruokkia yksi köyhä ihminen jokaista paastoamatta jätettyä päivää kohden, mutta tämä on heikko (*da'iif*) näkemys. Oikea mielipide on, että heidän tulee korvata paastoamatta jätetyt päivät, kuten sairaiden ja matkamiesten tapauksessa, koska Allah, Ylhäinen, sanoo (merkityksen selitys): "...**Mutta jos joku teistä on sairas tai matkalla, sama määrä** (pitäisi korvata) **muista päivistä...**" (Koraani 2:184)

Tämä on osoitettu myös Anas ibn Malik al-Ka'been رضي الله عنه hädiithissä, jonka mukaan Allahin lähettiläs

صلى الله عليه وآله وسلم sanoi: *"Allah on vapauttanut matkamiehen paastoamisen velvollisuudesta ja on vähentänyt rukouksen puoleen hänelle. Ja Hän on vapauttanut raskaana olevat ja imettävät naiset paastoamisen velvollisuudesta."* (Al-Bukhari, Muslim, Abu Dawud, at-Tirmidhi ja an-Nasaa'ee). Lainaus päättyy. Otettu *Tuhfät ül-Ikhwään bi-Äguibä Muhimmä Tätä'alläq bi-Ärkään ül-Islääm*, s. 171."

Fätwää no. 106965:

Isoäitini on ollut sairas lähes puolitoista vuotta. Hän ei ole tietoinen ympäristöstään, ei puhu eikä pyydä ruokaa, mutta kun annamme hänelle ruokaa, hän syö. Joskus hän tietää, kuka puhuu hänelle (mikä on harvinaista), mutta hän ei sano meille, mitä hän haluaa (hän ei sano: "Haluan kylpyyn, siunatkoon Allah sinua."). Hän nukkuu sängyssä liikkumatta, ja hänen lapsensa auttavat häntä liikkumaan. Haluaisin kysyä paastoamisesta ja rukouksesta: Tulisiko meidän maksaa *äl-fidjä* hänen puolestaan ja pitääkö meidän tehdä mitään menneen ajan suhteen?

Vastaus:

Kaikki ylistykset ja kiitokset kuuluvat Allahille.

Jos henkilö saavuttaa vanhuudenhöperyyden ja horjuvuuden tilan, menettää henkisen kyvykkyytensä eikä ole enää tietoinen, paastoamisen ja rukoilemisen velvollisuudet raukeavat, eikä henkilön tarvitse tehdä hyvitystä, koska yksi tilivelvollisuuden ehdoista on, että henkilö on tervejärkinen.

Profeetta صلى الله عليه وآله وسلم sanoi: *"Kynä on nostettu kolmelta: nukkuvalta, kunnes hän herää, alaikäiseltä, kunnes hän kasvaa (täysi-ikäiseksi), ja hullulta, kunnes hän tulee järkiinsä."* (Abu Dawud, At-Tirmidhi, an-Nasaa'ee ja ibn Maaja) Abu Dawud رحمته الله sanoi: Ibn Jurayj kertoi al-Qaasem ibn Yazeedilta, joka kertoi 'Alilta رضي الله عنه, joka kertoi Profeetalta صلى الله عليه وآله وسلم, joka lisäsi: *"ja vanhuudenhöperöltä."* (Al-Albaani on luokitellut tämän hädiithin sahiihiksi kirjassa *Sahiih* Abi Dawud.)

Kirjassa *'Äun ül-Mä'buud* sanotaan: Vanhuudenhöperyys viittaa siihen, kun mieli ei ole enää selväjärkinen vanhan iän vuoksi. Tässä tarkoitetaan, että vanha mies on menettänyt järkensä vanhan iän vuoksi. Vanha ihminen voi hämmentyä ja menettää terävän huomiokyvyn voimansa, mikä tarkoittaa, ettei hänen voida katsoa enää täyttävän tilivelvollisen vaatimuksia, mutta häntä ei voida kutsua hulluksi. Lainaus päättyy.

Sheikki ibn 'Utheimeen رحمته الله sanoi:

Paasto ei ole pakollista, elleivät tietyt ehdot täyty:

1. pitää olla tervejärkinen
2. pitää olla täysi-ikäinen
3. pitää olla muslimi

4. pitää olla kykenevä paastoamaan
5. pitää olla vakinaisesti asuva (se tarkoittaa, ettei ole matkalla)
6. naisten tapauksessa, ei saa olla kuukautiset tai *nifääsiä* (synnytyksen jälkeistä vuotoa)

Mitä tulee ensimmäiseen, tervejärkisyyteen – sen vastakohta on järjen menetys, johtuipa se hulluudesta tai vanhuudenhöperyydestä, tarkoittaen vanhaa ikää, tai onnettomuudesta, joka saa henkilön menettämään tajuntansa ja tunteensa. Sellaisen henkilön ei tarvitse tehdä mitään, koska hän ei ole enää tervejärkinen. Tähän perustuen tämän vanhan henkilön, joka on saavuttanut vanhuudenhöperyyden iän, ei tarvitse paastota eikä ruokkia köyhää ihmistä, koska hän ei ole tervejärkinen. Lainaus päättyy kirjasta *Liqaa' al-Bäab al-Mäftuuh* (4/220).

Mitä tulee menneeseen, jos hän oli tässä tilassa, eikä ollut tietoinen eikä voinut ymmärtää mitään, sitten hänen ei tarvitse paastota eikä tehdä hyvitystä.

Jos hän oli tietoinen ja pystyi ymmärtämään, mutta hän ei paastonnut, koska hän oli sairas, sitten yhden kahdesta asianlaidasta tulee päteä:

1. Jos hän toivoi parantuvansa siihen aikaan sairaudestaan, mutta sairaus jatkui, sitten hänen ei tarvitse tehdä mitään, koska hänen olisi pitänyt korvata paastot parannuttuaan, mutta hän ei parantunut.
2. Jos siihen aikaan ei ollut mitään toivoa parantumisesta, sitten hänen tulisi tehdä hyvitys jokaisesta päivästä, mikä on yhden köyhän ihmisen ruokkiminen puolella *saa'*lla paikallista pääasiallista ravintoa. Jos hän ei tehnyt tätä hyvitystä, sitten sinun täytyy nyt tehdä hyvitys hänen varallisuudestaan. [*Saa'* on islamilainen kuiva-aineen mitta. Vehnää koskien se on noin 2,172 kilogrammaa.]

Pyydämme Allahia parantamaan hänet sekä johdattamaan ja auttamaan sinua.

Ja Allah tietää parhaiten.

Fätwää no. 50058:

Isästäni on tullut vanha, hän on 105-vuotias ja hän on menettänyt muistinsa. Joskus hän tunnistaa meidät ja toisinaan hän ei tunnista meitä. Muutamina viime vuosina hänestä on tullut kykenemätön pidättämään virtsaansa. Me vaihdamme hänen vaatteensa useammin kuin kerran päivässä. Pitääkö hänen rukoilla, vaikka hän ei pysty pysymään puhtaana? Pitäisikö meidän laittaa hänet paastoamaan?

Vastaus:

Kaikki ylistykset ja kiitokset kuuluvat Allahille.

Säännös isäänne koskien eroaa sen mukaan, mikä hänen mielensä tila on. Jos hän menettää järkensä ja muistinsa, sitten häntä ei tulisi kehottaa puhdistautumaan tai rukoilemaan tai paastoamaan. Mutta jos hänen järkensä on tallella ja keskittynyt sekä hänellä on muisti tallella, sitten häntä pitäisi kehottaa tekemään *sharii'*än määräämät velvollisuudet parhaansa mukaan aiheuttamatta hänelle tarpeetonta vaikeutta.

Sheikki Muhammad ibn Saaleh al-'Uttheimeenilta ﷺ kysyttiin: Pitääkö niiden, jotka ovat menettäneet muistinsa, heikkolahjaisten, nuorten lasten ja hullujen paastota?

Hän vastasi: Allah on määrännyt palvonnan teot ihmiselle, jos hän on kykenevä kantamaan tuon velvollisuuden ollen tervejärkinen ja kyeten ymmärtämään asiat. Jos hän ei ole tervejärkinen, sitten hänen ei tarvitse tehdä noita palvonnan tekoja. Joten hullun ja pienten lasten, joilla ei ole terävän huomiokyvyn voimaa, ei tarvitse tehdä näitä palvonnan tekoja. Tämä on Allahin armosta, olkoon Hän ylistetty ja ylhäinen. Sama pätee heikkolahjaiseen henkilöön, jonka mieli on jossain määrin järkkynyt, mutta ei hulluuden tasolle, ja vanhaan henkilöön, joka on menettänyt muistinsa, kuten tämä kysyjä sanoo; heidän ei tarvitse paastota, rukoilla tai puhdistautua. Tämä on, koska muistinsa menettänyt henkilö on kuin pieni lapsi, jolla ei ole terävän huomiokyvyn voimaa, joten islamin velvollisuuksista luovutaan hänen kohdaltaan, eikä hänen tarvitse puhdistautua, rukoilla tai paastota. Mitä tulee taloudellisiin velvollisuuksiin, jopa tässä tapauksessa ne ovat pakollisia hänen varallisuudestaan, joten esimerkiksi hänen valvojansa tulee maksaa *äz-zäkää*t hänen varallisuudestaan, jos se saavuttaa määrän, josta *äz-zäkää*t tulee maksaa, sillä *äz-zäkää*tin velvollisuus liittyy varallisuuteen, kuten Allah, Ylhäinen, sanoo (merkityksen selitys): **"Ota *sadäqa* (almuvero) heidän varallisuudestaan puhdistaksesi heidät ja pyhittääkseen heidät sillä, ja pyydä heille siunausta Allahilta. Totisesti sinun siunauksen pyyntösi ovat turvan lähde heille; ja Allah on Kuuleva, Kaikkietävä."**

(Koraani 9:103) Hän ﷺ ei sanonut "ota se heiltä".

Lisäksi Profeetta ﷺ sanoi Mu'adhille *رضي الله عنه*, kun hän lähetti tämän Jemeniin: "...Kerro heille, että Allah on määrännyt heille almuveron (*zäkää*t) heidän omaisuudestaan ja se tulee ottaa rikkailta heidän keskuudessaan ja tullaan antamaan köyhille..." Hän ﷺ sanoi "almuvero heidän omaisuudestaan" ja selitti, että se tulee ottaa heidän omaisuudestaan, vaikka se otetaan omaisuuden omistajalta.

Mikä tapaus sitten onkaan, **taloudellisista velvollisuuksista ei luovuta tässä tapauksessa, mutta uskonnollisista velvollisuuksista, kuten rukouksesta, puhdistautumisesta ja paastoamisesta luovutaan tämän miehen kaltaisten ihmisten tapauksessa, koska hänellä ei ole mitään ymmärryksen voimaa.** *Mägmuu' Fätääwää* sheikki ibn 'Uttheimeen, 10, kysymys no. 40.

Sheikiltä ﷺ kysyttiin myös: Mikä on säännös häntä koskien, joka on joskus järjissään ja toisinaan hullu, tai joka on sekava yhtenä päivänä ja keskittynyt toisena päivänä?

Hän vastasi: Säännös muuttuu järjen mukaan. Sellaisina aikoina, kun hän on tajuissaan ja tietoinen, hänen tulee paastota, ja sellaisina aikoina, kun hän on hullu ja sekava, hänen ei tarvitse paastota. Jos oletamme, että hän on hullu yhtenä päivänä ja järjissään toisena päivänä, tai sekava yhtenä päivänä ja keskittynyt toisena päivänä, sitten hänen tulee paastota päivinä, jolloin hän on keskittynyt, ja päivinä kun hän on sekava, hänen ei tarvitse paastota. *Mägmuu' Fätääwää* sheikki ibn 'Uttheimeen, 10, kysymys no.43.

Ja Allah tietää parhaiten.

Fätwää no. 49768:

Minun äitini on hyvin vanha ja hänestä tuli hyvin sairas viime vuonna. Hän kykeni paastoamaan vain kymmenen päivää, ja hän on heikko, eikä pysty selviytymään paastosta. Minun kysymykseni on: Kuinka voin korvata hänen päivänsä, joita hän ei paastonnut?

Vastaus:

Kaikki ylistykset ja kiitokset kuuluvat Allahille.

Jos hän ei pysty paastoamaan sairautensa vuoksi, mutta on toivoa siitä, että hän paranee ja tulee kykeneväksi paastoamaan myöhemmin, sitten hänen tulee korvata *ramädaanina* paastoamatta jätetyt päivät, koska Allah, Ylhäinen, sanoo (merkityksen selitys): **"...Joka on sairas tai matkalla, (hänen tulee korvata) sama määrä (päiviä, joina hän ei paastonnut) muista päivistä..."** (Koraani 2:185)

Mutta jos hän ei pysty paastoamaan, eikä ole toivoa siitä, että hän pystyy tekemään sen tulevaisuudessa sairauden tai vanhuuden vuoksi, sitten hänen ei tarvitse paastota, mutta hänen pitää ruokkia yksi köyhä ihminen jokaista päivää kohden.

Todiste sille on Abu Dawudin kertoma kertomus ibn 'Abbaasilta رحمته الله koskien jaetta (merkityksen selitys):

"...Mitä tulee niihin, joille paasto on vaikeaa (esimerkiksi vanhus), **heillä on** (valinnan mahdollisuus joko paastota tai) **ruokkia miskiin** (köyhä ihminen) (jokaista päivää kohden)... " (Koraani 2:184)

Ibn 'Abbaas رحمته الله sanoi: "Tämä on myönnytys, joka on annettu vanhoille miehille ja naisille, jotka kykenevät paastoamaan, mutta se on vaikeaa. Heillä on valinnan mahdollisuus olla paastoamatta ja ruokkia yksi köyhä ihminen jokaista päivää kohden sen sijaan. An-Nawawi رحمته الله sanoi: Sen *isnäd* (kertojien ketju) on *häsän*.

An-Nawawi رحمته الله sanoi kirjassa *äl-Mägmuu'*: Ash-Shafi'i ja meidän kumppanimme sanoivat: **Vanhan miehen, joka on kykenevä paastoamaan, mutta se on hyvin vaikeaa hänelle, ja sairaan henkilön, jolla ei ole toivoa parantumisesta, ei tarvitse paastota, eikä tästä asiasta ole eroavia mielipiteitä oppineiden kesken.** Ibn al-Mundhir رحمته الله kertoi, että tämän asian suhteen on konsensus. Mutta heidän tulee antaa *äl-fidjä* kahdesta oppineiden mielipiteistä oikeamman mukaan.

Sheikki ibn Baazilta رحمته الله kysyttiin vanhasta naisesta, joka ei kykene paastoamaan – mitä hänen tulisi tehdä?

Hän vastasi: Hänen tulisi ruokkia yksi köyhä ihminen jokaista päivää kohden antaen tälle puoli *saa'ta* paikallista pääasiallista ravintoa, olipa se sitten taateleita, riisiä tai jotain muuta, ja se vastaa noin puoltatoista kiloa. Tämä oli joukon Profeetan صلوات الله وسلامته عليه kumppaneista antama *fätwää*, mukaan lukien ibn

'Abbaas رحمته الله. Jos hän on köyhä, eikä kykene ruokkimaan muita, sitten hänen ei tarvitse tehdä mitään. On

luvallista antaa tämä *käffäära* (hyvitys) yhdelle tai useammalle ihmiselle kuukauden alussa, keskellä tai lopussa. Ja Allah on Voiman lähde. Lainausta päättyy. (*Mägmuu' Fätääwää* ibn Baaz)

The Standing Committee (vakinaiselta komitealta) (10/161) kysyttiin naisesta, joka oli vanha ja kykenemätön paastoamaan *ramädaanina*. Hän oli ollut kolmen vuoden ajan tässä tilanteessa, että hän on liian vanha ja sairas paastotakseen. Mitä hänen tulisi tehdä?

He vastasivat: Jos tilanne on, kuten se kuvailtiin, hänen tulee ruokkia yksi köyhä ihminen jokaista päivää kohden, jona hän ei paastonnut *ramädaanina* noina kolmena vuotena antamalla puoli *saa'*ta vehnää, taateleita, riisiä, maissia tai mitä tahansa pääasiallista ravintoa teillä on tapana käyttää ruokana perheellenne.

Fätwää no. 94037:

Mikä on säännös koskien henkilöä, joka voi paastota ainoastaan ottamalla lääkettä, muutoin hän saa voimakkaan migreenin, joka joskus johtaa pahoinvointiin? Tämän pelossa ja jo varhaiselta iältä hän ei ole korvannut paastoamatta jätettyjä päiviä. Olkaa hyvät ja ottakaa huomioon, ettei hänen tilanteensa ole parantunut, koska hänellä on allergioita. Voiko hän maksaa *äl-fidjän* päivistä, joita hän ei paastonnut, antamalla hyväntekeväisyyteen köyhille?

Vastaus:

Kaikki ylistykset ja kiitokset kuuluvat Allahille.

Jos paastoaminen on liian vaikeaa hänelle, sitten hänen on luvallista olla paastoamatta, eikä hänen tarvitse ottaa lääkettä voidakseen paastota.

Jos luotettava lääkäri on kertonut hänelle, että hänellä on toivoa parantumisesta, sitten hänen täytyy korvata paastoamatta jätetyt päivät, eikä köyhien ruokkiminen tule olemaan hyväksyttävää, jos hän kykenee korvaamaan nuo päivät.

Mutta jos lääkäri on kertonut hänelle, ettei hänellä ole toivoa tilanteen muuttumisesta ja että paastoaminen tulee aina johtamaan voimakkaaseen migreeniin hänen tapauksessaan, sitten hänen ei tule paastota ja hänen tulisi maksaa *äl-fidjä* paastoamatta jätetyistä päivistä.

Hänen täytyy yrittää selvittää itselleen niiden päivien lukumäärä, jona hän ei paastonnut murrosiän saavuttamisen jälkeen, ja maksaa *äl-fidjä* niistä...

Ja Allah tietää parhaiten.

"Sairaille ihmisille on määrätty olla paastoamatta *ramädaanina*, jos paastoaminen tulee aiheuttamaan vahinkoa tai pahentaa sairautta, tai jos he tarvitsevat hoitoa päivän aikana lääkkeen tai nieltävien pillereiden muodossa, koska Allah, Ylhäinen, sanoo (merkityksen selitys): "...Joka on sairas tai matkalla, (hän tulee korvata) *sama määrä* (päiviä, jona hän ei paastonnut) *muista päivistä*..." (Koraani 2:185)

Profeetta ﷺ sanoi: "Allah rakastaa sitä, että ihmiset hyödyntävät Hänen antamiaan myönnytyksiä (rokhas), aivan kuten Hän vihaa sitä, että he tekevät syntiä." Toisen version mukaan: "Kuten Hän rakastaa

sitä, että Hänen käskyjään totellaan."

Mitä tulee veren ottamiseen suonista kokeita varten ja niin edelleen, oikea mielipide on, että tämä ei riko paastoa, mutta jos sitä tehdään usein, sen tekeminen on parempi jättää yöaikaan. Jos se tehdään päivällä, henkilön tulisi korvata tuo päivä varmuuden vuoksi, koska se on verrattavissa kuppaamiseen." (Sheikki ibn

Baazin *fätwää* kirjasta *Fätääwää Isläämijä*, vol. 2, s.139)

Sairauksia on erilaisia:

1. Sellaisia, jotka eivät vaikuta paastoon, kuten vähäinen vilustuminen tai vähäinen pään- tai hammassärky ja näiden kaltaiset. Tässä tapauksessa ei ole luvallista rikkoa paastoa, vaikka jotkut oppineet sallivatkin sen perustuen jakeeseen (merkityksen selitys): **"...Joka on sairas..."** (Koraani 2:185)

Mutta me sanomme, että tämä säännös on perustettu järjelle, mikä tarkoittaa, että paastoamatta jättäminen on helpompaa. Jos näin on, sitten sanoisimme, että paastoamatta jättäminen on parempi. Mutta jos paastoamisella ei ole mitään vaikutusta häneen, sitten hänen ei ole luvallista rikkoa paastoa ja hänen tulee paastota.

2. Jos paastoaminen on vaikeaa sairaalle henkilölle, mutta ei vahingoita häntä, sitten hänen on *mäkrooh* paastota ja paastoamisen rikkominen on sunna hänelle.
3. Jos paastoaminen on vaikeaa hänelle ja tulee aiheuttamaan hänelle vahinkoa, kuten mies, jolla on munuaissairaus, sokeritauti tai vastaava tapaus, jolloin paastoaminen tulee aiheuttamaan vahinkoa. Tässä tapauksessa paastoaminen on kiellettyä. Näin ollen saatamme nähdä joidenkin *mugtähidiin* ja sairaiden ihmisten tekevän virheen paastotessaan sen ollessa heille vaikeaa ja mahdollisesti vahingollista, mutta he kieltäytyvät rikkomasta paastoaan. Me sanomme, että he erehtyvät kieltäytyessään ottamasta vastaan Allahin ystävällisyyden ja Hänen heille suomansa myönnytyksen. Lisäksi he vahingoittavat itseään, vaikka Allah, Ylhäinen, sanoo (merkityksen selitys): **"...Älkääkä tappako itseänne..."** (Koraani 4:29) (Sheikki ibn 'Utheimeenin *äsh-Shärh äI-Mumti*', vol. 6, 352-354)" (*Fätwää* no. 1319)

Fätwää no. 124200:

On olemassa pilleri, jota jotkut sydänpotilaat käyttävät. Pilleri laitetaan kielen alle, eikä sitä niellä, vaan se imeytyy vartaloon. Rikkooko pilleri paaston?

Vastaus:

Kaikki ylistykset ja kiitokset kuuluvat Allahille.

Lääkäreiden mukaan kielenalainen alue on vartalossa se alue, josta lääke imeytyy kaikkein nopeimmin. Näin ollen nopein hoito joillekin sydänongelmille (sydänkouristus) on pilleri, joka asetetaan kielen alle, josta se imeytyy suoraan ja nopeasti, ja verenkierto kantaa sen sydämeen, jossa se lopettaa sydänkouristuskohtauksen.

Tämänkaltainen lääke ei riko paastoa, koska se imeytyy suusta, eikä mitään siitä mene vatsalaukkuun. Sitä käyttävän henkilön tulee olla varovainen ja varmistaa, ettei hän niele mitään siitä sen jälkeen kun se liukenee suussa ja ennen kuin se on imeytynyt.

Islamilaisen *Fiqh*-neuvoston lausunnossa sanotaan: Seuraavia asioita ei pidetä paaston rikkomisena: lääkkeet, jotka asetetaan kielen alle hoitamaan angina pectorista (sydänkouristusta) ja muita ongelmia, kunhan henkilö välttää nielemästä mitään, joka saavuttaa kurkun. Lainaus päättyy.

Katso: *Mägällät Mägmä' äl-Fiqh äl-Isläämii* (10/2/96, 454); tohtori Ahmad al-Khaleelin *Mufteeraat äs-Sejääm äl-Mu'ääsera*, s. 38, 39.

Fätwää no. 7416:

Jotkut naiset syövät pillereitä *ramadaanin* aikana siirtääkseen kuukautisiaan. He tekevät niin, ettei heidän tarvitse korvata mitään paastopäiviä jälkeenpäin. Onko tämä luvallista ja onko tämän tekemisessä jotain rajoituksia?

Vastaus:

Kaikki ylistykset ja kiitokset kuuluvat Allahille.

Luulen, ettei naisten tulisi tehdä tätä ja että heidän tulisi pysyä kuukautiskierrossa, jonka Allah ﷻ on säätänyt heille ja kaikille Aadamin tyttärille. Sen takana on viisus ja syy, miksi Allah on luonut sen, ja tämä viisus sopii naisen luonteeseen. Jos nainen pyrkii muuttamaan tätä kiertoa, sillä olisi epäilemättä vahingollisia vaikutuksia hänen vartalolleen, ja Profeetta ﷺ sanoi: "*Ei tulisi olla vahingoittamista vahingossa eikä tarkoituksella.*"

Tämä on sen tosiasian lisäksi, että nämä pillerit voivat vahingoittaa kohtua, kuten lääkärit ovat lausuneet. Minun mielipiteeni tästä asiasta on, että naisten ei tulisi käyttää näitä pillereitä. Olkoot kaikki ylistykset ja kiitokset Allahille Hänen säädöksestään ja viisaudestaan. Kun naisen kuukautiset tulevat, hänen tulisi lopettaa paastoaminen ja rukoileminen. Kun hänen kuukautisensa loppuvat, hänen tulisi jatkaa paastoamista ja rukoilemista. Kun *ramadaan* on ohi, hänen tulisi korvata paastoamatta jääneet päivät. (Sheikki ibn 'Utheimeenin *Fätääwää*)

Fätwää no. 13738:

Jos naisen kuukautiset aikovat tulla *ramadaanin* viimeisten kymmenen päivän aikana, onko hänen luvallista käyttää ehkäisytabletteja, niin että hän voi jatkaa palvelusta näiden siunattujen päivien aikana?

Vastaus:

Kaikki ylistykset ja kiitokset kuuluvat Allahille.

Tämä kysymys esitettiin sheikki Muhammad ibn 'Utheimeenille رحمته ja hän sanoi: Meidän mielestämme hänen ei tulisi käyttää näitä pillereitä auttamaan häntä palvomaan Allahia, koska hänelle tulevat kuukautiset ovat jotain, jonka Allah on säätänyt Aadamin tyttärille.

Profeetta صلى الله عليه وآله وسلم tuli 'Aishan رضي الله عنها luokse tämän ollessa hänen kanssaan jäähyväispyhiinvaelluksella. 'Aisha رضي الله عنها oli omaksunut *ihraamin* tilan *'umraa* varten, sitten hänen kuukautisensa alkoivat ennen kuin hän saavutti Mekan. Profeetta صلى الله عليه وآله وسلم tuli hänen luokseen ja havaitsi tämän itkevän. Profeetta صلى الله عليه وآله وسلم kysyi: "*Miksi sinä itket?*" 'Aisha رضي الله عنها kertoi hänelle, että hänen kuukautisensa olivat alkaneet. Tämä sanoi hänelle: "*Tämä on jotain, minkä Allah on säätänyt Aadamin tyttärille.*"

Joten kuukautiset eivät ole jotain, joka on hänen hallinnassaan. Jos ne tulevat *ramädaanin* viimeisten kymmenen päivän aikana, sitten antaa hänen hyväksyä se, mitä Allah on säätänyt hänelle, eikä käytä näitä pillereitä. Olen kuullut luotettavilta lääkäreiltä, että nämä pillerit voivat vahingoittaa kohtua ja verta, ja että ne saattavat aiheuttaa epämuodostumia sikiölle, jos hän tulisi raskaaksi. Tästä syystä meidän mielestämme hänen tulisi välttää niitä. Jos hänen kuukautisensa alkavat, eikä hän voi rukoilla tai paastota, tämä ylittää hänen hallintakykynsä ja se on Allahin سبحان الله säädös.

Säännös äl-fidjän suhteen

"Jos *ramädaan* tulee ja henkilö ei ole kykenevä paastoamaan, koska hän on vanha tai sairas ilman toivoa parantumisesta, sitten hänen ei ole pakollista paastota, koska hän ei ole kykenevä siihen. Joten hänen ei tulisi paastota ja hänen tulisi ruokkia yksi köyhä ihminen jokaista päivää kohden.

Allah, Ylhäinen, sanoo (merkityksen selitys): "***Oi te, jotka uskotte! Paastoaminen on määrätty teille, kuten se oli määrätty niille, jotka olivat ennen teitä, jotta tulisitte äl-muttäqooneiksi*** (hurskaiksi). [*Äs-säum* (paastoaminen)] ***määrätyn määrän päiviä, mutta jos joku teistä on sairas tai matkalla, sama määrä*** (pitäisi korvata) ***muista päivistä. Mitä tulee niihin, joille paasto on vaikeaa*** (esimerkiksi vanhus), ***heillä on*** (valinnan mahdollisuus joko paastota tai) ***ruokkia miskiin*** (köyhä ihminen) (jokaista päivää kohden). ***Mutta joka tekee hyvää omasta halustaan, se on parempi hänelle. Se, että paastatte, on parempi teille, jos vain tiedätte.***" (Koraani 2:183-184)

Ibn 'Abbaas رضي الله عنهما sanoi: "Tätä ei ole kumottu. Se viittaa vanhoihin miehiin ja naisiin, jotka eivät kykene paastoamaan, joten heidän tulisi ruokkia köyhä ihminen jokaista päivää kohden." (Al-Bukhari)

Ibn Qudaama رحمته sanoi kirjassa *äl-Mughni* (4/396): **Jos paastoaminen on liian vaikeaa vanhalle miehelle tai vanhalle naiselle, ja tulee aiheuttamaan heille ankaraa vaikeutta, sitten heidän on luvallista olla paastoamatta ja heidän tulisi ruokkia yksi köyhä ihminen jokaista päivää kohden. Jos he eivät ole kykeneviä ruokkimaan köyhää ihmistä, sitten heidän ei tarvitse tehdä mitään, sillä "*Allah***

ei kuormita henkilöä hänen rajojensa yli..." (Koraanin jakeen 2:286 merkityksen selitys). Jos sairaalla henkilöllä ei ole toivoa parantumisesta, hänen on luvallista olla paastoamatta, ja hänen tulisi ruokkia yksi köyhä ihminen jokaista päivää kohden, koska häneen pätee sama säännös kuin vanhaan mieheen. Lainaus päättyy.

Kirjassa *äl-Mäusuu'äh äl-Fiqhijjä* (5/117) sanotaan: *Fuqahää'* (oikeustieteen oppineet) *äl-mädhhäb äl-Hänäfi, äsh-Shääfi'i* ja *äl-Hänbäli* ovat yksimielisiä siitä, että paastoamisen jättämisen *fidjä* tulisi maksaa silloin, kun ei ole toivoa paastoamatta jätettyjen päivien korvaamisesta vanhan iän vuoksi, joka tekee henkilön kykenemättömäksi paastoamaan, tai parantumattoman sairauden vuoksi, koska Allah, Ylhäinen, sanoo (merkityksen selitys): **"...Mitä tulee niihin, joille paasto on vaikeaa (esimerkiksi vanhus), heillä on (valinnan mahdollisuus joko paastota tai) ruokkia miskiin (köyhä ihminen) (jokaista päivää kohden)..."** (Koraani 2:184). Tällä tarkoitetaan niitä, joille paastoaminen on liian vaikeaa. Lainaus päättyy.

Sheikki ibn 'Utheimeen رحمته الله sanoi kirjassa *Fätääwää äs-Sejääm* (s. 111): On tärkeää huomioda, että sairaat voidaan jakaa kahteen luokkaan:

1. Niihin, joilla on toivo parantumisesta, kuten ne, joilla on lyhytaikainen sairaus, josta on toivo parantua. Tässä tapauksessa säännös on, kuten Allah sanoo (merkityksen selitys): **"...Mutta jos joku teistä on sairas tai matkalla, sama määrä (pitäisi korvata) muista päivistä..."** (Koraani 2:184). Heidän tulee vain odottaa, kunnes he ovat paremmassa kunnossa, ja sitten paastota. Jos käy niin, että sairaus jatkuu ja henkilö kuolee ennen parantumistaan, hänelle ei tule syntyä siitä, koska Allah on määrännyt hänen korvata ne toisista päivistä, mutta hän kuoli ennen kuin nuo toiset päivät tulivat. Tämä on kuten henkilö, joka kuolee *shä'bään*-kuukautena ennen *ramadaanin* alkua – joten sitä ei tulisi korvata hänen puolestaan.
2. Tapauksiin, joissa sairaus on jatkuvaa, kuten syöpä – Allah varjelkoon siltä – munuaissairaus, sokeritauti ja vastaavat krooniset sairaudet, joista ei ole toivoa parantua. Näiden ihmisten on sallittua olla paastoamatta *ramadaanina*, mutta heidän tulee ruokkia yksi köyhä ihminen jokaista päivää kohden, kuten vanha mies ja nainen, jotka ovat kykenemättömiä paastoamaan, joten heidän ei tule paastota ja heidän tulisi ruokkia yksi köyhä ihminen jokaista päivää kohden. Todiste sille Koraanista on jae, jossa Allah, Ylhäinen, sanoo (merkityksen selitys): **"...Mitä tulee niihin, joille paasto on vaikeaa (esimerkiksi vanhus), heillä on (valinnan mahdollisuus joko paastota tai) ruokkia miskiin (köyhä ihminen) (jokaista päivää kohden)..."** (Koraani 2:184)

Mitä tulee ruokkimisen tapaan, henkilöllä on valinnan mahdollisuus antaa jokaiselle köyhälle ihmiselle puoli *saa'*ta ruokaa, kuten riisiä tai sen kaltaista, tai tehdä ruokaa ja kutsua köyhät syömään.

Al-Bukhari sanoi: Mitä tulee vanhaan mieheen, joka ei kykene paastoamaan, (esimerkiksi) sen jälkeen kun Anas رحمته الله tuli vanhaksi, hän ruokki köyhän ihmisen leivällä ja lihalla yhden tai kahden vuoden ajan (*ramadaanina*), eikä paastonnut. Lainaus päättyy.

Sheikki ibn Baazilta رحمته الله kysyttiin vanhasta naisesta, joka ei kykene paastoamaan – mitä hänen tulisi tehdä?

Hän vastasi: Hänen tulisi ruokkia köyhä ihminen jokaista päivää kohden antaen tälle puoli *saa'*ta paikallista pääasiallista ravintoa, kuten taateleita, riisiä ja niin edelleen, ja se vastaa noin puoltatoista kiloa. Joukko

Profeetan ﷺ kumppaneista lausui tämän, kuten ibn 'Abbaas رضى الله عنه . Jos hän on köyhä, eikä kykene ruokkimaan köyhää ihmistä, sitten hänen ei tarvitse tehdä mitään. Tämä hyvitys (ruokkiminen paaston sijaan) voidaan antaa yhdelle tai useammalle ihmiselle kuukauden alussa, keskellä tai lopussa. Ja Allah on Voiman lähde. Lainaus päättyy. (*Mägmuu' Fätääwää* ibn Baaz, 15/203)

Sheikki ibn 'Utheimeen رضى الله عنه sanoi kirjassa *Fätääwää äs-Sejääm* (s. 111): Parantumattomasti sairaan ihmisen sekä vanhojen ihmisten, niin miesten kuin naistenkin, jotka ovat kykenemättömiä paastoamaan, tulee ruokkia köyhä ihminen jokaista päivää kohden, olipa se ruuan antamista köyhille tai kutsumalla sama määrä köyhiä ihmisiä kuin kuukaudessa on päiviä aterialle, kuten Anas ibn Malikilla رضى الله عنه oli tapana tehdä, kun hänestä tuli vanha. Hän keräsi yhteen 30 köyhää ihmistä (ja hän ruokki heidät), ja se oli kuukauden paaston sijaan.

The Standing Committeelta (vakinaiselta neuvostolta) kysyttiin *ramädaanina* paastoamaan kykenemättömien henkilöiden, kuten vanha mies tai nainen sekä parantumattomasti sairas, ruuan antamisesta.

He vastasivat: Jos henkilö on kykenemätön paastoamaan *ramädaanina* vanhan iän takia, kuten vanhoilla miehillä tai naisilla, tai heidän on erittäin vaikeaa paastota, sitten heidän on luvallista olla paastoamatta. Mutta heidän tulee ruokkia yksi köyhä ihminen jokaista päivää kohden antaen puoli *saa'*ta vehnää, taateleita tai riisiä ja niin edelleen, samaa, mitä hän antaa omalle perheelleen. Tämä sama pätee sairaaseen henkilöön, joka on kykenemätön paastoamaan tai jolle paastoaminen on hyvin vaikeaa, eikä hänellä ole toivoa parantumisesta, koska Allah sanoo (merkityksen selitys): "**Allah ei kuormita henkilöä hänen rajojensa yli...**" (Koraani 2:286)

Allah, Ylhäinen, sanoo (merkityksen selitys): "...(Allah) **ei ole asettanut teille uskuntoon mitään vaikeuksia...**" (Koraani 22:78)

Allah, Ylhäinen, sanoo (merkityksen selitys): "...**Mitä tulee niihin, joille paasto on vaikeaa** (esimerkiksi vanhus), **heillä on** (valinnan mahdollisuus joko paastota tai) **ruokkia miskiin** (köyhä ihminen) (jokaista päivää kohden)..." (Koraani 2:184)

Ja Allah tietää parhaiten." (*Fätwää* no. 49944)

Fätwää no. 43268:

Onko hänelle, joka on kykenemätön paastoamaan, luvallista ruokkia yksi köyhä ihminen 30 päivän ajan vai tuleeko ruokkia 30 ihmistä yhtenä päivänä?

Vastaus:

...Mitä tulee yhden henkilön ruokkimiseen 30 päivänä, monet oppineet ovat maininneet sen olevan luvallista. Tämä on *fukahää' äl-mädhhäb äsh-Shääfi'*in ja *äl-Hänbälin* mielipide ja osan *fukahää' äl-mädhhäb äl-*

Määlikin mielipide. Kirjassa *äl-Insaaf* (3/291) sanotaan: On luvallista antaa ruokaa yhdelle köyhälle ihmiselle kaikki yhdellä kerralla.

Katso *Tuhfät äl-Muhtäg*, 3/446; *Käshshääf äl-Qinäa'*, 2/313.

Fätäwää äl-Lägnä äd-Dää'imässä sanotaan (10/198): "Koska lääkärit ovat tehneet päätöksen, että tämä kärsimäsi sairaus on jatkuva ja sen seurauksena et voi paastota, eikä ole mitään toivoa parantumisesta, sitten sinun tulee ruokkia yksi sairas ihminen jokaista päivää kohden antaen puoli *saa'*ta paikallista pääasiallista ravintoa, olipa se sitten taateleita tai jotain muuta. Jos tarjoat köyhälle ihmiselle päivällisen tai aamiaisen niin monta päivää kuin olet velkaa (paastoamisesta), se tulee olemaan riittävää."

Tästä on tunnettua, että **on luvallista ruokkia yksi ihminen 30 päivän ajan tai kerätä 30 köyhää ihmistä yhtenä päivänä ja ruokkia heidät.**

Ja Allah tietää parhaiten."

Seuraavassa *fätwä*ssä (no. 66886) mainitaan ne ihmiset, joille paastoamisen korvaavan *fidjän* voi antaa: "...Ei ole välttämätöntä, että köyhä ihminen on aikuinen. Pikemminkin oppineiden konsensuksen mukaan ruoka voidaan antaa lapselle, joka syö normaalia ruokaa. Mutta imaamit olivat erimielisiä koskien sen antamisesta imeväiselle. Suurin osa oppineista (mukaan lukien Abu Hanifa, ash-Shafi'i ja Ahmad) ovat sitä mieltä, että se on luvallista, koska hän on köyhä ihminen, joka sisällytetään tämän jakeen ["...**Mitä tulee niihin, joille paasto on vaikeaa** (esimerkiksi vanhus), **heillä on** (valinnan mahdollisuus joko paastota tai **ruokkia miskiin** (köyhä ihminen) (jokaista päivää kohden)..."] (Koraanin jakeen 2:184 merkityksen selitys)] yleiseen merkitykseen. Imaami Malikin sanojen ilmeinen merkitys on, ettei ruokaa tulisi antaa imeväiselle, mutta hän sanoi, että on luvallista antaa se vasta vieroitetulle lapselle. Al-Muwaffaq ibn Qudaama kannatti tätä mielipidettä. Katso *äl-Mughni*, 13/508; *äl-Insaaf*, 23/342; *äl-Mäusuu'ä äl-Fiqhijä*, 35/101-103.

Köyhän ihmisen lapset, vaimo ja perhe, joiden hyväksi hänen on pakollista kuluttaa, voidaan sisällyttää tähän lukumäärään, jos heillä ei ole riittävästi millä elää, eikä ole ketään muuta, joka voi kuluttaa heihin tämän köyhän miehen lisäksi.

Näin ollen köyhälle miehelle voidaan antaa *äz-zäkää*t, joka on riittävää hänelle ja hänen perheelleen.

Kirjassa *är-Raud äl-Murbi'* (3/311) sanotaan: Kahdelle tyypille – se tarkoittaa köyhiä (*fuqaraa'*) ja tarpeenalaisia (*mäsääkiin*) – voidaan molemmille antaa se, mikä riittää heille ja heistä riippuvaisille henkilöille. (Lainaus päättyy.)..."

Fätwää no. 39234:

Vanha, sairas mies ei kykene paastoamaan. Onko hänen luvallista antaa rahaa ruuan sijaan?

Vastaus:

Kaikki ylistykset ja kiitokset kuuluvat Allahille.

Meidän tulee ymmärtää tärkeä periaate, mikä on, että **kun Allah erityisesti mainitsee ruuan antamisen, sitten sen tulee olla ruokaa**. Allah, Ylhäinen, sanoo (merkityksen selitys): *"...Mitä tulee niihin, joille paasto on vaikeaa (esimerkiksi vanhus), heillä on (valinnan mahdollisuus joko paastota tai) ruokkia miskiin (köyhä ihminen) (jokaista päivää kohden). Mutta joka tekee hyvää omasta halustaan, se on parempi hänelle. Se, että paastotte, on parempi teille, jos vain tiedätte."* (Koraani 2:184)

Hän ﷺ sanoi käffäärat *äl-jämiiniä* (hyvitys valan rikkomisesta) koskien (merkityksen selitys): *"...Sen (harkitun valan rikkomisen) hyvitykseksi ruokkikaa kymmenen miskiiniä (köyhää ihmistä) keskimäärin samassa suhteessa kuin ruokitte omia perheitänne tai vaatettakaa heidät tai vapauttakaa orja. Mutta jolla ei ole varaa (tehdä sitä), sitten hänen tulisi paastota kolme päivää. Se on hyvitys (rikotuille) valoille, kun olette vannoneet. Suojelkaa valojanne (se tarkoittaa, älkää vannoko paljon). Näin Allah tekee Hänen äjääütinsä (todisteensa, merkkinsä, jakeensa, opetuksensa, tunnusmerkkinsä ja ilmoituksensa, ja niin edelleen) selkeiksi teille, että saatatte olla kiittollisia."* (Koraani 5:89)

Mitä tulee *zäkääät äl-Fitriin* (pakollinen almuvero *ramädaanin* lopussa), Profeetta ﷺ määräsi antamaan yhden *saa'n* ruokaa *zäkääät äl-Fitriksi*. Joten **mitään, mikä on erityisesti mainittu ruokana tai (köyhien) ruokkimisena teksteissä, ei voi antaa rahan muodossa.**

Tähän perustuen, jos vanhan miehen on edellytetty antaa ruokaa paastoamisen sijaan, hänen ei ole hyväksyttävää antaa rahaa sen sijaan. Vaikka jos hän maksaisi kymmenen kertaa ruuan arvon, se ei olisi hyväksyttävä, koska hän on kääntynyt pois siitä, mikä on mainittu teksteissä. Samoin mitä tulee *zäkääät äl-Fitriin*, jos hän maksaisi kymmenen kertaa ruuan arvon, se ei olisi hyväksyttävää yhden *saa'n* vehnää sijasta, koska vastaavaa arvoa ei ole mainittu teksteissä. Profeetta ﷺ sanoi: *"Hän, joka tekee teon, joka ei ole osa tätä meidän asiaamme, tulee saamaan sen hylätyksi."* Lainausta päättyy. (*Mägmuu' Fätäawää* ibn 'Utheimeen, 19/116)

Näin ollen jokainen Allahin ﷻ ja Hänen lähettiläänsä ﷺ käskyjen vastainen teko tullaan hylkäämään ja heittämään takaisin sen tekijälle. Millään uudistuksella, joka on pantu alulle islamissa, ja jolle Allah ﷻ ja Hänen lähettiläänsä ﷺ eivät ole antaneet lupaa, ei ole mitään tekemistä islamin kanssa, kuten osan päivästä paastoaminen tai naisten pään peittäminen osittain! Pikemminkin se on EURO-islamia, jonka muslimit kohtaavat maailmanlaajuisesti nykyään ja joka painostaa heitä luopumaan heidän uskonnostaan ja uskonnollisesta sitoutumisestaan, eikä todellista islamia.

Ibn al-Qayyim رحمه الله sanoi: Allah on tehnyt palvonnan omistautumisen Hänelle yksin, ja Sunnan seuraamisen keinoksi saada teot hyväksytyksi. Jos nämä ehdot eivät täyty, tekoja on mahdoton hyväksyä. (*Är-Rooh*, 1/135)

Jokaiselle muslimille on määrätty palvoa Luojaansa ﷻ *shärii'ässä* todistetulla tavalla, koska palvonnan teot ovat *täuqiifijjä* ja voidaan tietää vain ilmoituksen kautta, eikä niitä voi tietää *igtihäädin* tai järjen kautta. [*Igtihääd* on *fäqihin* (islamilaisen lainoppineen) tai *'äälimin* (muslimioppineen) ponnistus johtaakseen

shärii'än lakeja (*ähkääm*) niiden laillisista lähteistä, Koraanista ja Sunnasta, asioihin ja ongelmiin, joihin ei ole olemassa tiettyä, nimenomaista tekstiä (*näss*.)]

Muslimien tulee pelätä Allahia ﷻ kaikessa, mitä he sanovat ja tekevät, ja varoa *äl-fitnä* ja sen edistäjiä. Heidän tulee noudattaa sitä, mitä Koraanissa ja Sunnassa on määrätty oikeamielisten edeltäjien ymmärtämällä tavalla, eikä palvoa Allahia ﷻ omien mielijohteittensa ja halujensa mukaisesti. Heidän tulisi pysyä kaukana kaikesta, joka vihastuttaa Allahia ﷻ. Heidän tulisi olla erityisen varovaisia, etteivät he ole

Helvettiin kutsujien joukossa, joista Profeetta ﷺ kertoi meille: "...Joitakin kutsujia Helvetin porteilla, ja jokainen, joka vastaa heidän kutsuunsa, he tulevat heittämään hänet sinne (Tuleen)..."

Suojelkoon Allah meitä *äl-fitnän* pahuudelta ja sen ihmisiltä, ja suojelkoon Hän tätä *ummä* niiden pahuudelta, jotka edistävät pahoja asioita. Me pyydämme Häntä auttamaan meitä tekemään sitä, mikä Häntä miellyttää, ja auttamaan meitä tottelemaan Häntä ja palvomaan Häntä vilpittömästi, *äämiin*.

Palvonnan teot ovat täuqiifijä

Muslimina meidän tulisi tietää, että "*shärii'än* säännökset ovat kahta tyyppiä:

1. Niitä, joissa *shärii'än* todiste osoittaa päätöksen riippumatta monenlaisista tavoista tai mitä hyviä tai pahoja seurauksia saattaa seurata. Tässä tapauksessa päätös on määrätty, eikä vaihtelee paikasta toiseen tai eri henkilöiden kohdalla, ellei henkilöä pakoteta tekemään jotain, hän on sairas tai hänellä on syy, jossa tapauksessa päätöksestä luovutaan sen verran kuin on tarpeellista henkilön tilanne huomioonottaen sen mukaan, mitä *shärii'ässä* sanotaan. Esimerkkejä sellaisista määrättyistä päätöksistä ovat viiden päivittäisen rukouksen suorittamisen, *ramädaanin* paastoamisen, hyvään määräämisen ja pahasta kieltämisen sekä tiedon etsimisen ja niin edelleen velvollisuudet...
2. Päätökset, jotka perustuvat erityisiin syihin, tai missä päätös siitä, onko jokin asia kielletty, sallittu tai pakollinen riippuu siitä, mitä hyviä tai pahoja seuraamuksia siitä seuraa, ja missä ei ole mitään *shärii'än* todistetta antamassa aihetta määrätylle päätökselle, joka ei vaihtele..." (*Fätwää* no. 45880)

Muslimien tulisi myös tietää, että palvonnan teot ovat *täuqiifijä*. Niiden tulee perustua Koraaniin ja luotettavaan Sunnaan oikeamielisten edeltäjien ymmärtämällä tavalla, eikä henkilökohtaisilla mielipiteillä ole mitään sijaa. Eikä ole luvallista tehdä mitään paitsi *shärii'än* hyväksymiä palvonnan tekoja, tai ne tullaan hylkäämään.

Edellä mainittuun perustuen muslimien on pakollista seurata sitä, minkä Allah on määrännyt, kuten paastotaamunkoitosta auringon laskuun. Minkä tahansa muun aikataulun tai ajan toimeenpaneminen ihmisten paaston määräämiseksi on vastoin jumalallista Lakia, jonka on saattanut voimaan Yksi, joka loi ihmiskunnan ja joka tietää parhaiten, mikä on sen edun mukaista. Olkoon Hän ylistetty ja ylhäinen kaukana muiden lainsäätäjien yläpuolella. "***Vai onko heillä kumppaneita*** (Allahille – vääriä jumalia), ***jotka ovat panneet heille alulle uskonnon, jota Allah ei ole määrännyt? Jos ei olisi ollut ratkaisevaa Sanaa*** (joka oli mennyt aikaisemmin), ***asia olisi tuomittu heidän välillään. Totisesti ädh-dhaalimuuneille***

(monijumalaisille ja vääryyden tekijöille) **on tuskallinen kärsimys.**" (Koraanin jakeen 42:21 merkityksen selitys)

"Kun oppineet sanovat, että palvonnan teot ovat *täuqiifijjä* tai palvonnan teot perustuvat *täuqiifille*, sillä tarkoitetaan, ettei ole luvallista palvoa Allahia, olkoon Hän ylistetty, millään palvonnan teolla, ellei tätä palvonnan tekoa ole todistettu *shärii'än* teksteissä (Koraanissa ja Sunnassa) Allahin määräämäksi palvonnan teoksi.

Mitään palvonnan tekoa ei voida hyväksyä, paitsi *shärii'än* todisteen perusteella.

Allah, olkoon Hän ylistetty ja ylhäinen, sanoo (merkityksen selitys): **"...Tänä päivänä Minä olen täydellistänyt teidän uskontonne teille, tehnyt suosioni täydelliseksi teille, ja valinnut uskonnoksenne islamin..."** (Koraani 5:3)

Allah, olkoon Hän ylistetty, on täydellistänyt uskonnon meille; mikään mitä Allah ei ole määrännyt, ei ole osa islamia.

Abu Dharr رضي الله عنه kertoi Allahin lähettilään صلى الله عليه وآله وسلم sanoneen: **"Ei ole mitään, jonka kautta henkilö voi lähentyä Paratiisia ja loitontua Helvetistä, paitsi että se on selitetty teille."** (At-Tabaraani kertoi sen kirjassa *äl-Käbiir* ja al-Albaani luokitteli sen *sahiihiksi* kirjassa *äs-Sahiihä*)

Uskontoon ei kuulu mitään, jonka kautta henkilö voi lähentyä Paratiisia tai loitontua Helvetistä, paitsi Lähettilään صلى الله عليه وآله وسلم meille selittämät asiat.

Sheikh-ul-islam ibn Taymiya رحمته الله sanoi: **"Shärii'än periaatteiden tutkimisen perusteella tiedämme, että**

Allahin määräämiä tai rakastamia palvonnan tekoja ei voida todistaa paitsi *shärii'än* kautta. Tavat ovat asioita, joita ihmisillä on tapana tehdä maallisissa asioissaan... Niitä koskeva perusperiaate on, etteivät ne ole kiellettyjä; mikään siitä ei ole kiellettyä, paitsi minkä Allah ja Hänen lähettiläänsä ovat kieltäneet. Tämä johtuu siitä, että käskyt ja kiellot koskevat Allahin uskontoa, ja palvonnan tekojen tulee välttämättä olla määrättyjä. **Jos jotain ei ole todistettu määrättyksi, kuinka sitä voidaan pitää palvonnan tekona?** Mitä tulee tapoihin, jos ei ole mitään tekstiä todistamassa sen olevan kielletty, kuinka sitä voidaan pitää kiellettyinä?

Näin ollen Ahmadilla ja muilla *hädiithin* oppineilla oli tapana sanoa: **Palvonnan tekoja koskien perusperiaate on *ät-täuqiif*; mikään palvonnan teko ei ole määrätty, paitsi Allahin, olkoon Hän ylistetty, määräämä teko.** Jos emme pidä kiinni tästä periaatteesta, meidät tullaan laskemaan mukaan niiden joukkoon, joihin viitataan jakeessa (merkityksen selitys): **"Vai onko heillä kumppaneita (Allahille -vääriä jumalia), jotka ovat panneet heille alulle uskonnon, jota Allah ei ole määrännyt?..."** (Koraani 42:21). Perusperiaate tapoja koskien on, että ne ovat luvallisia, eikä mikään niistä ole kielletty, paitsi minkä Allah on kieltänyt. Jos emme pidä kiinni tästä periaatteesta, meidät tullaan laskemaan mukaan niiden joukkoon, joihin viitataan jakeessa (merkityksen selitys): **"...Kertokaa minulle, mitä elatusta Allah on lähettänyt teille! Te olette tehneet siitä laillista ja laitonta..."** (Koraani 10:59)

Näin ollen Allah tuomitsi monijumalaiset, jotka panivat alulle uskontoon asioita, joita Allah ei ollut sallinut, ja jotka kielsivät asioita, joita Hän ei ollut kieltänyt. Lainausta päättyy. *Mägmuu' äl-Fätääwää*, 29/16-17

Sheikki Saaleh al-Fawzaan (Allah suojelkoon häntä) sanoi: Palvonnan teot ovat *täuqiifijä* (se tarkoittaa, että palvonnan teot tulee perustaa yksinomaan Koraaniin ja luotettavaan Sunnaan, eikä henkilökohtaisilla mielipiteillä ole mitään sijaa). Ei ole luvallista tehdä mitään palvonnan tekoa, mitä tulee aikaan tai paikkaan tai palvonnan tyyppiin, paitsi *täuqiifin* ja Lainantajan antamien ohjeiden perusteella. Mitä tulee henkilöön, joka panee alulle jotain, jota Lainantaja ei ole määrännyt palvonnan teoista, mitä tulee niiden paikkaan, aikaan tai kuvaukseen, sitten se asia on uudistus (*bid'ä*). Lainausta päättyy. *Äl-Muntäqaa min Fätääwää* al-Fawzaan, 16/13.

Ja Allah, olkoon Hän ylistetty, tietää parhaiten." (*Fätwää* no. 147608)

Fätwää no. 21519:

Mitkä ovat palvonnan ehdot islamissa?

Vastaus:

Kaikki ylistykset ja kiitokset kuuluvat Allahille.

Sheikki Muhammad ibn Saaleh al-'Utheimeen رحمته الله sanoi:

Ensiksi: Palvonnan tulee olla *shärii'än* mukainen perusteissaan.

Joka palvoo Allahia tekemällä palvonnan teon, jota ei ole tehty *shärii'ässä* todistetun perusteen vuoksi, hän tekee palvonnan teon, jota Allah جلاله ja Hänen lähettiläänsä صلواته وآلته eivät ole määränneet ja joka tullaan hylkäämään. Esimerkki tästä on Profeetan صلواته وآلته *mäulidin* eli syntymäpäivän viettäminen tai *rajäb*-kuukauden 27. päivän juhliminen väittäen, että Profeetta صلواته وآلته nousi taivaaseen tuona yönä. Tämä ei ole *shärii'än* mukaista, joten se tulee hylätä.

1. Ei ole mitään historiallista todistetta, että Profeetan صلواته وآلته *mi'raag* (taivaaseen nouseminen) olisi tapahtunut *ragäb*-kuukauden 27. yönä. Meillä olevat *hädiith*-kirjat eivät sisällä yhtään kirjainta, joka osoittaisi, että Profeetta صلواته وآلته nousi taivaaseen 27. yönä *ragäb*-kuukautta. On tunnettua, ettei tällaista tietoa voida hyväksyä ilman luotettavia *äsääniidejä* (kertojien ketjuja).
2. Vaikka jos se todistettaisiin, onko meillä oikeus keksiä jonkinlaista palvontaa tuolle päivälle tai tehdä siitä juhla? Ei lainkaan. Tästä syystä Profeetan صلواته وآلته tullessa Medinaan ja nähdessä, että *änsaareilla* oli kaksi päivää, joina he leikkisivät, hän صلواته وآلته sanoi: "*Allah on vaihtanut nämä teille johonkin parempaan...*" ja hän mainitsi *'iid äl-Fitrin* ja *'iid äl-Ädhään*. Tämä osoittaa **Profeetan صلواته وآلته tunteneen vastenmielisyyttä mitä tahansa juhlaa kohtaan, joka keksittäisiin islamiin islamilaisten juhlien lisäksi, joita on kolme: kaksi vuosittaista 'iidiä, jotka ovat 'iid äl-Fitr ja 'iid äl-Ädhää, sekä**

viikoittainen 'iid, joka on perjantai. Vaikka jos todistettaisiin, että Lähettiläs ﷺ nousi taivaaseen

27. *ragäb*-kuukautta – mikä on mahdotonta todistaa – me emme voi keksiä mitään tuolle tapahtumalle ilman Lainantajan lupaa.

Kuten olen sanonut teille, *bid'ä* on vakava asia, jolla on huono vaikutus sydämeen, vaikka jos ihminen tunteeikin pehmeyttä sydämessään tuolla hetkellä. Sillä asia tulee myöhemmin kääntymään päinvastaiseksi, koska jos sydän iloitsee valheellisuudessa, tuo ilo ei tule kestäväksi. Pikemminkin sitä seuraa tuska ja katumus. **Jokainen *bid'ä* on vakava, koska se merkitsee Lähettilään ﷺ arvostelua, koska tämä *bid'ä***

viittaa siihen, ettei Lähettiläs ﷺ tuonut täydellistä *shärii'ää*, vaikka Allah, Ylhäinen, sanoo (merkityksen selitys): "...Tänä päivänä Minä olen täydellistännyt teidän uskontonne teille, tehnyt suosioni täydelliseksi teille, ja valinnut uskonnoksenne islamin..." (Koraani 5:3)

On outoa, että havaitset joidenkin uudistuksiin voimakkaasti antautuneiden ihmisten kehottavan toisia ihmisiä seuraamaan heitä, mutta he ovat välinpitämättömiä hyödyllisempiä, luotettavampia ja tarpeellisempia asioita kohtaan.

Näin ollen me sanomme, että *ragäb*-kuukauden 27. yön juhliminen Allahin lähettilään ﷺ taivaaseen nousemisen yönä on *bid'ä*, koska se perustuu johonkin, jota ei ole mainittu *shärii'ässä*.

Toiseksi: Palvonnan teon tulisi olla *shärii'än* mukainen tyyppissään tai luonteeltaan.

Esimerkiksi jos henkilö uhraisi hevosen, se olisi *shärii'än* vastainen teon luonteessa. Tämä johtuu siitä, että uhri voi sisältää eläimen vain *än'äämin* (karjan) luokasta, nimittäin kamelin, lehmän tai lampaan.

Kolmanneksi: Palvonnan teon tulee olla *shärii'än* mukainen sen määrässä.

Jos joku sanoisi, että hän aikoo rukoilla *dhohr*-rukouksen kuutena *rak'änä* (rukousyksikkönä), olisiko tämä palvonnan teko *shärii'än* mukainen? Ei lainkaan, koska se ei ole sen mukainen määrän suhteen. Jos joku sanoisi *subhäänällaah* (Allah on kaukana kaikesta epätäydellisyydestä), *äl-hämdulilläh* (kaikki ylistykset ja kiitokset kuuluvat Allahille) ja *Allaahu äkbär* (Allah on Suurin) 35 kertaa määrätyn rukouksen jälkeen, olisiko tämä oikein? Vastaus on, että jos päämääräsi on palvoa Allahia sanomalla se tämän lukumäärän verran, koska uskot sen olevan oikea tapa, sitten olet väärässä...

Neljänneksi: Palvonnan teon tulee olla *shärii'än* mukainen sen tekotavassa.

Jos henkilö tekee palvonnan teon, joka on hyväksyttävä tyyppissään, määrässä ja perusteessa, mutta hän on *shärii'än* vastainen sen tekotavassa, sitten se ei ole pätevä. Esimerkiksi mies päästää ilmaa ja niin edelleen ja tekee *wudoo'n* (rukouspesun), mutta hän pesee jalkansa ja sitten pyyhkii päänsä, sen jälkeen hän pesee kätensä ja sitten kasvonsa – onko tämä *wudoo'* pätevä? Ei lainkaan, koska se on *shärii'än* vastainen tavassa, jolla hän teki sen.

Viidenneksi: Palvonnan teon tulee olla *shärii'än* mukainen sen ajoituksen suhteen.

Esimerkiksi jos henkilö paastooa *ramädaanin shä'bään-* tai *shäwwääl*-kuukauden aikana (hänen paastonsa ei ole pätevä, koska se on sen oikean ajan ulkopuolella). Tai jos hän rukoilee *dhohr*-rukouksen ennen kuin

aurinko on ylittänyt lakipisteensä tai sen jälkeen kun esineen varjosta on tullut yhtä pitkä sen pituuden kanssa, hänen rukouksensa ei ole pätevä, koska jos hän rukoilee sen ennen kuin aurinko on ylittänyt lakipisteensä, hän rukoilee sen ennen kuin sen aika on tullut, ja jos hän rukoilee sen sitten kun esineen varjosta on tullut yhtä pitkä sen pituuden kanssa, hän rukoilee sen, sitten kun sen aika on mennyt.

Näin ollen me sanomme, että jos henkilö tarkoituksellisesti ei rukoile ennen kuin tuon rukouksen aika on ohi, ilman pätevää syytä, hänen rukoustaansa ei tulla hyväksymään, vaikka hän rukoilisi tuhat kertaa. Näin ollen seuraamme tärkeää periaatetta tässä suhteessa, mikä on, että jokaisen tiettyyn aikaan tehtävän palvonnan teon tapauksessa, jos henkilö tekee sen ilman pätevää syytä sen oikean ajan ulkopuolella, sitä ei tulla hyväksymään; pikemminkin se tullaan hylkäämään.

Todiste tälle on *hādiith* 'Aishalta رضي الله عنها, joka sanoi Profeetan صلى الله عليه وآله وسلم sanoneen: "*Hän, joka tekee teon, jonka kanssa meidän asiamme ei ole (yhtäpitävä), tulee saamaan sen hylätyksi.*"

Kuudenneksi: Palvonnan teon tulee olla *shārii'*än mukainen sen tekopaikan suhteen.

Jos henkilö seisoo *Muzdālifässä* 'Ārafātin päivänä, tämä seisominen ei ole pätevä, koska palvonnan teko ei ole *shārii'*än mukainen sen tekopaikan suhteen. Samoin esimerkiksi jos henkilö tekisi *i'tikāāfin* omassa kodissaan, se ei olisi pätevä, koska *i'tikāāfin* paikka on moskeijassa. Näin ollen naisen ei ole luvallista tehdä *i'tikāāfiä* kotonaan, koska se ei ole *i'tikāāfin* paikka. Profeetta صلى الله عليه وآله وسلم näki joidenkin vaimojensa pystyttäneen teltoja moskeijaan. Hän käski heitä purkamaan ne, eikä tehdä *i'tikāāfiä*. Eikä hän käskenyt heitä tekemään *i'tikāāfiä* taloissaan. Tämä osoittaa, ettei naisten tulisi tehdä *i'tikāāfiä* taloissaan, koska tämä on *shārii'*än vastaista sen tekopaikan suhteen.

Joten palvonnan teon ei katsota noudattavan *shārii'*ää, ellei se yhdistä kaikkia kuutta tekijää:

1. peruste
2. tyyppi
3. määrä
4. tapa
5. aika
6. paikka

Lainaus päättyy.

Loppusanat

Pitkät paastoajat ovat pikemminkin mahdollisuus kuin haaste. Paastoaminen on keino Allahille nöyrytyksen ja *āt-tāqwān* (hurskauden, Allahista عجل tietoisena olon) saavuttamiseksi. *Āt-tāqwā* tarkoittaa sen tekemistä, minkä Allah عجل on määrännyt ja sen välttämistä, minkä Hän on kieltänyt. Profeetta صلى الله عليه وآله وسلم sanoi: "*Jos henkilö ei pidättäydy vilpillisestä puheesta ja teoista, Allah ei tarvitse sitä, että hän jättää ruokansa ja juomansa.*" (Al-Bukhari)

Paastoaminen on yksi huomattavimmista keinoista, joka auttaa henkilöä täyttämään Allahin käskyt. Se on palvonnan muoto ja tapa, jolla henkilö voi tuntea nälkää, kuten puutteenalaiset. Se on myös muistutus Luojan siunauksista ja sisältää rajattoman palkkion.

Paaston rikkominen ennen aikojaan, *māghrib*-rukouksen rukoileminen ennen auringon laskua tai *äl-häraam* (kiellettyjen) asioiden salliminen sekä *äl-häläl* (laillisten) asioiden kielletyksi tekeminen ovat kaikki tekoja, jotka ovat islamilaisten opetusten vastaisia. Kaikki *shärii'*älle vastakkaiset asiat pitää lopettaa ja tuomita viisaudella ja henkilön kykyjen puitteissa. Tämä on koska uuden palvonnan teon tai palvonnan tekotavan alulle panemisen tai palvonnan teon tekemisen sen oikean ajan ulkopuolella ja niin edelleen katsotaan olevan moitittava uudistus ja se sisältyy Profeetan ﷺ sanoihin: "*Hän, joka tekee jotain uudistuksia tähän meidän asiaamme, joka ei kuulu siihen, tulee saamaan sen hylätyksi.*" (Muslim)

Hän ﷺ sanoi myös *khotbät äl-gumu'ässä*: "*Ämmää bä'd (sen jälkeen) todellakin, kaikkein totuudenmukaisin puhe on Allahin puhe, se on Allahin Kirja, ja paras johdatus on Muhammadin ﷺ johdatus. Kaikista asioista pahimpia ovat uudistukset (uskonnossa), ja jokainen uusi asia on bid'ä (uudistus), ja jokainen bid'ä on harhaanjohtamista.*" (Muslim). Aiheesta on useita samankaltaisia *ähäädiithejä*.

Lisäksi **palvonnan teot ovat täuqiifijjä, eikä henkilökohtaisilla mielipiteillä ole niissä sijaa.** "Palvonnan teot ovat *täuqiifijjä* (se tarkoittaa rajoitettu siihen, mitä Koraanissa ja Sunnassa on mainittu), eikä mitään ole määrätty siinä, paitsi mitä Koraani ja Sunna osoittavat. Mitä tulee ihmisten näkemyksiin ja mielipiteisiin, niitä ei voida ottaa todisteeksi, jos ne ovat *shärii'än* todisteiden vastaisia. Samoin **palvonnan tekoja ei voida todistaa perustuen äl-mäsaalih äl-mursälään (se tarkoittaa sitä, mikä palvelee muslimiyhteisön etua).** Palvonnan teot voidaan todistaa vain Koraanin tai Sunnan tekstillä tai ehdottomalla oppineiden konsensuksella." (*Fätwää* no. 127851)

"Pelastukseen innokkaasti pyrkivä uskova tulee ponnistelemaan pelastaakseen itsensä kaikelta, joka saattaa johtaa hänen tuhoonsa, ja hän on ystävällinen itselleen. Osa tuosta ystävällisyydestä on, että henkilö huolehtii suhteestaan Allahin kanssa, jotta hän tulee pelastumaan Tuonpuoleisen rangaistukselta. Siihen kuuluu myös, että hän ponnistelee saadakseen itsensä tekemään sen, mikä on määrätty hänelle, ja välttämään sitä, mikä on kiellettyä hänelle sillä tavoin etsien Allahin mielihyvää. Joten hän alkaa katumalla kaikkia syntejä, kehottaa itseään kilpailemaan oikeamielisten tekojen tekemisessä ja ponnistelee saavuttaakseen korkean tason uskossa käyttäen sopivia keinoja, kuten hyvien tekojen palkkioista sekä synnin vaikutusten ja syiden oppimista. Hänen tulisi myös pysyä kaukana niistä, jotka lannistavat häntä ja joilla ei ole kunnianhimoa sekä hänen tulisi kuunnella tarinoita niistä, jotka ponnistelevat palvonnessa." (Kirjasta *Mukhtäsar Minhäg äl-Qaasediin*)

Abu Dharrin رضي الله عنه kertoman luotettavan *hädiith äl-qodsiin* lopussa Profeetta ﷺ kertoi meille Herransa, olkoon Hän siunattu ja ylistetty, sanoneen: "**...Oi palvelijani, vain tekonne Minä lasken teille ja sitten palkitsen teidät niistä, joten hän, joka löytää hyvää (Tuonpuoleisessa), ylistäköön Allahia ja hän, joka löytää jotain muuta, älköön syyttäkö ketään paitsi itseään.**" (Muslim)

Muslimien tulee varoa *ählu äl-ähwää* 'wäl-bidä' (mielijohteiden ja mielihalujen sekä uudistusten ihmisiä), koska he ovat Sunnan vihollisia. He ovat vahingollisia ja vaarallisia muslimeille, koska he johtavat näitä harhaan islamin nimissä tulkitsemalla väärin Allahin ﷻ ja Hänen lähettiläänsä ﷺ sanoja sekä väärällä ymmärryksellä, jota ei ohjaa järki eikä kertomukset, sekä uudistuksillaan, joiden he väittävät olevan osa uskontoa!

Äs-Sahiihäinissä ja muualla on kerrottu Hudhaifa ibn al-Yamanin رضي الله عنه sanoneen: "Ihmisillä oli tapana

kysyä Allahin lähettiläältä ﷺ hyvästä, mutta minulla oli tapana kysyä häneltä pahasta, koska pelkäsin, että eläisin nähdäkseni sellaisia asioita. Minä sanoin: 'Oi Allahin lähettiläs! Me olimme tietämättömyydessä ja pahassa, sitten Allah toi meille tämän hyvän (islamin). Tuleeko tämän hyvän jälkeen olemaan mitään pahaa?' Profeetta ﷺ sanoi: 'Kyllä.' Minä kysyin: 'Tuleeko sen pahan jälkeen olemaan hyvää?' Hän sanoi:

'Kyllä, mutta sitä tahraisi dākhan (eli pieni paha).' Minä kysyin: 'Mikä sen dākhan tulee olemaan?' Hän sanoi: *'Tulee olemaan joitain ihmisiä, jotka ohjaavat muita jonkun muun kuin minun johdatukseni mukaan, ja jotka johtavat heitä jonkin muun kuin minun Sunnani mukaan. Tulet hyväksymään jotkut heidän teoistaan ja paheksumaan joitakin toisia (tekoja).'* Minä sanoin: 'Tuleeko tuon hyvän jälkeen olemaan mitään pahaa?' Hän sanoi: *'Kyllä, tulee olemaan joitakin kutsujia Helvetin porteilla, ja jokainen, joka vastaa heidän kutsuunsa, he tulevat heittäämään hänet sinne (Tuleen).'* Minä sanoin: 'Oi Allahin lähettiläs, kuvaile nuo ihmiset meille.' Hän sanoi: *'He ovat meidän keskuudestamme ja puhuvat meidän kieltämme (eli he ovat arabien joukosta).'* Minä kysyin: 'Mitä käsket minun tehdä, jos sellainen tilanne tapahtuisi minun elämäni aikana?' Hän sanoi: *'Liity muslimien gämää'ään (ryhmään) ja heidän johtajaansa.'* Minä kysyin: 'Entä jos ei ole (muslimien) ryhmää eikä johtajaa?' Hän sanoi: *'Pysy kaukana kaikista niistä eri lahkoista, vaikka sinun pitäisi purra (syödä) puun juurta, kunnes kuolet ollessasi vielä tuossa tilassa.'*"

"Kaukana pysymisellä jakautumisen aikoina tarkoitetaan sitä, mitä al-Haafidh ibn Hajar رحمته الله mainitsi

kirjassa *äl-Fäth* kertoen at-Tabarilta رحمته الله, joka sanoi: Kun ihmisillä ei ole imaamia (johtajaa) ja he jakautuvat lahkoihin ja puolueisiin, henkilön ei tule seurata mitään näistä ryhmistä. Jos mahdollista hänen pitää pysyä kaukana niistä kaikista, ettei henkilö lankea pahaan. **Kun on olemassa gämää'ü, joka todella seuraa Oikeaa tietä, sitten hänen tulee liittyä heihin ja auttaa lisäämään heidän lukumääräänsä, tehdä yhteistyötä heidän kanssaan totuudessa, koska siinä tapauksessa tämä ryhmä muodostaa muslimien gämää'än tuolle miehelle tuossa paikassa.**" (*Fätääwää äl-Lägnä äd-Dää'imä*, 3/95)

Lopuksi lopetamme artikkelimme seuraavalla neuvolla, hyödyttäköön Allah meitä sillä: **"Sinun ei ole luvallista etsiä innokkaasti (tapoja) islamin säännösten laimentamiseksi ja tehdäksesi myönnytyksiä miellyttääksesi länttä ja sen ihmisiä. Pikemminkin sinun tulisi tuntea ylpeyttä uskonnostasi ja pitää kiinni Profeettasi ﷺ johdatuksesta huolimatta siitä, kuka on eri mieltä kanssasi. Näet kuinka poikkeavien ajatusten ja kieroutumien seuraajat tuntevat ylpeyttä periaatteistaan ja ajatuksistaan, sekä julistavat niitä avoimesti, häpeilemättä. Totuuden seuraajilla on suurempi oikeus tehdä niin.**

Olkaa yhdistyneitä totuuden noudattamisessa ja sen puolustamisessa; älkää jakaantuko ja menettäkö voimaanne, näin ollen tehden vihollisenne kykeneviksi voittamaan teidät. Älkääkä näyttäkö

erimielisyyksiänne avoimesti *kuffäärien* edessä. Neuvokaa toinen toistanne yksityisesti, eikä muiden edessä." (Neuvo muslimeille lännessä, *fätwää* no. 22309)

Me pyydämme Allahia ﷻ johdattamaan kaikkia muslimeja heidän uskontonsa oikeaan ymmärtämiseen ja me pyydämme Häntä auttamaan meitä pysymään vankkoina sen noudattamisessa, kunnes tapaamme Hänet. Pyydämme Häneltä myös, että Hän tekee meistä kaikista kutsujia johdatukseen ja totuuden kannattajia, ja että Hän suojelee meitä kaikelta, joka on Hänen lakiensa vastaista, sillä Hän on Anteliain, *äämiin*. Lähettäköön Allah siunauksensa ja rauhansa profeettamme Muhammadin, hänen perheensä ja kumppaneittensa päälle.

Voit vierailla kotisivullamme osoitteessa <http://www.viattomuus.com>, josta löydät lisää artikkeleita. Luettuaan tällä kotisivulla olevat artikkelit lukijalla on parempi näkemys elämästä yleisesti ja islamin uskonnosta erityisesti, ja hän saattaa löytää useita totuuksia, joita hän ei tiennyt aikaisemmin. Kuitenkin jos näitä artikkeleita koskien tulee jotain kysymyksiä tai kommentteja, ole hyvä ja ota meihin yhteyttä. Arvostamme myös sitä, että mahdollisista virheistä sisällössä tai kirjoitusasussa ilmoitetaan sähköpostiosoitteeseen: viattomuus@gmail.com

Jos näissä artikkeleissa jokin uskonto on erehdyksessä esitetty väärässä valossa, ilmoittakaa missä olemme erehtyneet ja todistakaa näkökohtanne viitteisiin tukeutuen, niin tulemme tekemään parhaamme sen korjaamiseksi. Pitäkää kuitenkin mielessä, ettei eroavuus mielipiteessä ole pätevä syy korjauksen tekemiseen. Mutta mikäli tosiasioissa, määritelmässä, päivämäärissä tai jonkun uskonnon opeissa on virheitä, me haluamme korjata ne.

Allah, Ylhäinen, sanoo (merkityksen selitys): **"...Auttakaa toinen toistanne vanhurskaudessa ja hurskaudessa; mutta älkää auttako toinen toisianne synnissä ja rikkomuksessa, ja olkaa hurskaita Allahille. Totisesti, Allah on Ankara rankaisemaan."** (Koraani 5:2)

Allah, Ylhäinen, sanoo (merkityksen selitys): **"Kautta Ajan! Totisesti ihminen jää häviölle, paitsi ne, jotka uskovat ja tekevät oikeamielisiä hyviä tekoja sekä kehottavat toisiaan totuuteen ja kärsivällisyyteen."** (Koraani 103)

Abu Huraira رضي الله عنه kertoi Allahin lähettilään صلوات الله عليه وآله sanoneen: **"Jos joku kutsuu muita seuraamaan oikeaa johdatusta, hänen palkkionsa tulee olemaan sama kuin niiden ihmisten, jotka seuraavat häntä (oikeudenmukaisuudessa), ilman että heidän palkkionsa vähenee siitä millään tavoin. Jos joku kutsuu toisia seuraamaan virheitä, hänen syntinsä on sama kuin niiden ihmisten, jotka seuraavat häntä (synnillisyydessä), ilman että heidän syntinsä vähenee siitä millään tavoin."** (Muslim)

'Abdullah ibn 'Amr رضي الله عنه kertoi, että Profeetta صلوات الله عليه وآله sanoi: **"Välittäkää (opetukseni) ihmisille, vaikka se olisi yksi lause, ja kertokaa muille Israelin lasten tarinoita (jotka on opetettu teille), sillä sen tekeminen ei**

ole syntistä. Jokainen, joka kertoo valheen minusta tarkoituksellisesti, tulee varmasti ottamaan paikkansa (Helvetin) tulesta." (Al-Bukhari)

Julkaistu perjantaina 23. shä'bään-kuukautta 1433/13. heinäkuuta 2012